

ΤΑΣΟΣ ΚΥΡΤΑΣΟΓΛΟΥ

ΒΙΡΓΙΝΙΑ

**Μία κωμωδία για
11 γυναίκες και 9 άνδρες**

2018

BIPTINIA

BIRGINIA

Μία κωμωδία του

Τάσου Κυρτάσογλου

tasoskyrtasoglou@gmail.com

©Τάσος Κυρτάσογλου

01284-01871-YL1M71FSQEO50FI6

Τμήμα Κατοχύρωσης Πνευματικής Ιδιοκτησίας

Ένωση Σεναριογράφων Ελλάδος

ISBN: 978-618-00-0103-7

 2018	
	Η χρήση του περιεχομένου καθορίζεται από την άδεια: <u>Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International Public License</u>
Μπορείτε να:	
	Μοιραστείτε, αντιγράψετε και αναδιανέμετε το υλικό με κάθε μέσο και τρόπο
<u>Υπό τους ακόλουθους όρους:</u>	
	• Αναφορά Δημιουργού — Θα πρέπει να καταχωρίσετε αναφορά στο δημιουργό , με σύνδεσμο της άδειας, και με αναφορά αν έχουν γίνει αλλαγές . Μπορείτε να το κάνετε αυτό με οποιονδήποτε εύλογο τρόπο, αλλά όχι με τρόπο που να υπονοεί ότι ο δημιουργός αποδέχεται το έργο σας ή τη χρήση που εσείς κάνετε.
	• Μη Εμπορική Χρήση — Δε μπορείτε να χρησιμοποιήσετε το υλικό για εμπορικούς σκοπούς χωρίς τη γραπτή έγκριση του συγγραφέα.
	• Μη παραγόμενα — Αν αναμείξετε, τροποποιήσετε, ή δημιουργήσετε πάνω στο υλικό, δε μπορείτε να διανείμετε το τροποποιημένο υλικό.

ΣΥΝΤΟΜΟ ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ

Ο Τάσος Κυρτάσογλου γεννήθηκε στις Σέρρες στις 7 Ιουνίου του 1967.

Σπούδασε φυσικοθεραπεία στο ΑΤΕΙ Θεσσαλονικής. Ασχολείται ερασιτεχνικά με το θέατρο, ως ηθοποιός, από το 2013.

Το 2016 ανεβαίνει στη σκηνή το πρώτο του θεατρικό έργο με τίτλο “Οι Κουμπάροι”. Το 2017, βραβεύονται τα μονόπρακτά του “ Ψυχοπαγίδα” και “Το Μπορντώ Κασκόλ” από την Εταιρεία Τεχνών Επιστημών και Πολιτισμού Κερατσινίου και την Πανελλήνια Ένωση Λογοτεχνών αντίστοιχα.

Η “Βιργινία” είναι το δεύτερο θεατρικό του έργο μεγάλης διάρκειας.

Μάιος 2018

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Το έργο κινείται σε δύο χρόνους: α) το χρόνο του δράματος, που τοποθετείται κάπου στην εποχή του Σαίξπηρ και το χρόνο της παράστασης, που τοποθετείται στο τώρα.

Δύο οικογένειες, οι Καμίνο και οι Μαρίνο κυριαρχούν στην πόλη, ανταγωνιζόμενοι μεταξύ τους, με κάθε μέσο.

Η παράσταση ξεκινά με τους γιους των δύο οικογενειών, τον Οράτιο Καμίνο και τον Ευτύχιο Μαρίνο να μονομαχούν, δίπλα στον ποταμό που διασχίζει την πόλη, παρουσία των πιστών τους υπηρετών, Στέφανου και Φωτάκη αντίστοιχα. Η μονομαχία θα οδηγήσει στο θάνατο του Οράτιου. Λίγο πριν ξεψυχήσει, ο Οράτιος ζητά από τον πιστό του υπηρέτη να βρει την αγαπημένη του και να της μεταφέρει μήνυμα αγάπης. Στη σκηνή σπεύδουν τέσσερις μοιρολογήτρες, με αμφίεση μαζορετών, οι Μοιρολέτες. Αυτές, θα θρηνήσουν το νεκρό, φλερτάροντας ταυτόχρονα με το Στέφανο, που παρακολουθεί τα δρώμενα. Μόλις τελειώσει το μοιρολόι, εμφανίζεται ο Τελετάρχης, ο οποίος, αφού παζαρέψει με το Στέφανο το κόστος της τελετής, φεύγει παραλαμβάνοντας, με δύο Εργάτες, το νεκρό. Η πρώτη σκηνή τελειώνει με τον Στέφανο να αναρωτιέται πώς θα μπορέσει να ικανοποιήσει την τελευταία επιθυμία του Οράτιου, αφού δεν γνωρίζει ποια είναι η αγαπημένη εκείνου.

Τη δεύτερη σκηνή, όπως και τις υπόλοιπες που θα ακολουθήσουν, τις προλογίζουν οι Μοιρολέτες και ο Τελετάρχης ως αφηγητές αλλά ταυτόχρονα και ως σχολιαστές. Τα σκηνικά αλλάζουν με τη βοήθεια των δύο Εργατών.

Στη δεύτερη λοιπόν σκηνή, μεταφερόμαστε στο αρχοντικό των Καμίνο, σε προγενέστερο της μονομαχίας χρόνο. Εκεί θα γνωρίσουμε τη μητέρα του, Άννα Λουίζα, και την αδελφή του Ντορέτα. Ο Οράτιος, θα ξεγελαστεί και θα καλύψει την αδελφή του, που θα πάει να συναντήσει τις Απελευθερώτριες, μία γυναικεία επαναστατική οργάνωση με αρχηγό τη μυστηριώδη Βιργινία.

Την επόμενη μέρα, η Άννα Λουίζα ανακαλύπτει το γράμμα που άφησε η Ντορέτα, με το οποίο εξηγεί τους λόγους που την οδήγησαν να ενταχθεί στην οργάνωση της Βιργινίας. Ο πατέρας της, Δον Καμίνο, αποφασίζει να οργανώσει απόσπασμα και να κυνηγήσει τη Βιργινία και τις οπαδούς της που κρύβονται στο δάσος.

Στην τρίτη σκηνή, ο Οράτιος έρχεται πρόσωπο με πρόσωπο με τη Βιργινία. Ο έρωτας είναι κεραυνοβόλος και για τους δύο. Ο Οράτιος θα αναζητήσει ξανά και ξανά την αγαπημένη του, μέσα στο δάσος. Σε μία από τις απελπισμένες του προσπάθειες να την ξαναβρεί, εκείνη θα του φανερωθεί και θα ζητήσει αποδείξεις για τον έρωτά του.

Στην τέταρτη σκηνή πληροφορούμαστε την αλλαγή του Οράτιου που, ικανοποιώντας τις επιθυμίες της Βιργινίας, απελευθερώνει τους σκλάβους του και μοιράζει τρόφιμα στους φτωχούς, κάτι που εξοργίζει τον πατέρα του, ο οποίος εμφανίζεται με την ερωμένη του, μεταμφιεσμένη σε Σιορ Τσιτσιολίνι. Κι ενώ ο Οράτιος πλέει σε πελάγη ευτυχίας, δημιουργώντας σύγχυση στην “πρόθυμη” υπηρέτρια, Ευθυμία, ένας άλλος Υπηρέτης φέρνει το κακό μαντάτο της σύλληψης δύο ανθρώπων του Δον Καμίνο από τον Δον Μαρίνο, τη στιγμή που δολοφονούσαν τον καλύτερό του ταύρο. Ο Οράτιος θα σπεύσει να συναντήσει το Δον Μαρίνο, προκειμένου να τον πείσει να απελευθερώσει τους ανθρώπους του.

Στην πέμπτη σκηνή, πληροφορούμαστε, από το Στέφανο, όσα διαδραματίστηκαν την προηγούμενη νύχτα στο αρχοντικό του Δον Μαρίνο, που οδήγησαν στην υπόσχεση γάμου τού σε κατάσταση μέθης Οράτιου. Αυτός αποφασίζει να συναντήσει την κόρη του Δον Μαρίνο, Μαριάννα, και να της ζητήσει να ακυρώσει τον αρραβώνα.

Στην έκτη σκηνή, ο Οράτιος συναντά μυστικά την όμορφη Μαριάννα στους κήπους του Δον Μαρίνο, παρουσία της Παραμάνας της. Κι ενώ αρχίζει να διαφαίνεται λύση στο πρόβλημα, η παρέμβαση του Φωτάκη, γιου της παραμάνας, και του Ευτύχιου, αδελφού της Μαριάννας, οδηγεί τη συζήτηση σε αδιέξοδο. Οράτιος και Ευτύχιος θα λύσουν τις διαφορές τους με τα ξίφη, την επόμενη μέρα.

Στην έβδομη σκηνή, ο Οράτιος θα συναντήσει τη Βιργινία και θα της διηγηθεί όσα συνέβησαν. Εκείνη θα του εξομολογηθεί πως παλιότερα ανήκε στο προσωπικό του Δον Μαρίνο και πως γνώριζε τον τρόπο να αντιμετωπίσει τον Ευτύχιο.

Η όγδοη σκηνή αρχίζει με τον ίδιο τρόπο που αρχίζει και η πρώτη, με τη μονομαχία του Οράτιου με τον Ευτύχιο. Μόνο που τώρα, την κρίσιμη στιγμή, θα παρέμβει η Βιργινία με την Ντορέτα. Την αποκάλυψη της ταυτότητας της Βιργινίας, θα ακολουθήσει η αποκάλυψη του έρωτα της Μαριάννας με το Φωτάκη. Οράτιος και Ευτύχιος θα δώσουν τα χέρια και τα δύο ζευγάρια υπόσχεση γάμου. Το φινάλε βρίσκει τον Τελετάρχη, μόνο του επί σκηνής, να προσπαθεί να πουλήσει τηνπραμάτεια του στο κοινό, πριν πέσει η αυλαία.

ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ ΜΕ ΣΕΙΡΑ ΕΜΦΑΝΙΣΗΣ

ΟΡΑΤΙΟΣ	Γιος του Δον Καμίνο
ΕΥΤΥΧΙΟΣ	Γιος του Δον Μαρίνο
ΣΤΕΦΑΝΟΣ	Υπηρέτης και φίλος του Οράτιου
ΦΩΤΑΚΗΣ	Υπηρέτης τού Ευτύχιου
ΜΟΙΡΟΛΕΤΑ 1	Μοιρολογήτρα με εμφάνιση μαζορέτας
ΜΟΙΡΟΛΕΤΑ 2	Μοιρολογήτρα με εμφάνιση μαζορέτας
ΜΟΙΡΟΛΕΤΑ 3	Μοιρολογήτρα με εμφάνιση μαζορέτας
ΜΟΙΡΟΛΕΤΑ 4	Μοιρολογήτρα με εμφάνιση μαζορέτας
ΤΕΛΕΤΑΡΧΗΣ	Εργολάβος κηδειών
ΕΡΓΑΤΗΣ 1/ ΜΟΥΣΙΚΟΣ 1	
ΕΡΓΑΤΗΣ 2/ ΜΟΥΣΙΚΟΣ 2	
ΝΤΟΡΕΤΑ	Αδελφή του Οράτιου
ANNA ΛΟΥΙΖΑ	Μητέρα του Οράτιου
ΔΟΝ ΚΑΜΙΝΟ	Πατέρας του Οράτιου
ΥΠΗΡΕΤΗΣ	Υπηρέτης του Δον Καμίνο
ΒΙΡΓΙΝΙΑ	Φεμινίστρια επαναστάτρια, ηγέτιδα των Απελευθερωτριών
ΣΙΟΡ ΤΣΙΤΣΙΟΛΙΝΙ	Ερωμένη του Δον Καμίνο, μεταμφιεσμένη σε άνδρα
ΕΥΘΥΜΙΑ	Υπηρέτρια του Δον Καμίνο
ΜΑΡΙΑΝΝΑ	Κόρη του Δον Μαρίνο
ΠΑΡΑΜΑΝΑ	Παραμάνα της Μαριάννας και μητέρα τού Φωτάκη

ΣΚΗΝΕΣ

ΣΚΗΝΗ	ΣΚΗΝΙΚΟ	ΣΥΝΤΟΜΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ
1	ΠΟΤΑΜΟΣ	ΜΟΝΟΜΑΧΙΑ ΟΡΑΤΙΟΥ ΜΕ ΕΥΤΥΧΙΟ ΘΡΗΝΟΣ ΜΟΙΡΟΛΕΤΩΝ
2	ΑΡΧΟΝΤΙΚΟ	ΦΥΓΗ ΤΗΣ ΝΤΟΡΕΤΑΣ ΚΑΙ ΕΝΤΑΞΗ ΤΗΣ ΣΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΤΩΝ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΡΙΩΝ
3	ΔΑΣΟΣ	ΜΟΝΟΜΑΧΙΑ ΟΡΑΤΙΟΥ ΜΕ ΒΙΡΓΙΝΙΑ ΕΡΩΤΙΚΗ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΗ ΟΡΑΤΙΟΥ
4	ΑΡΧΟΝΤΙΚΟ	ΔΟΝ ΚΑΜΙΝΟ ΕΞΑΓΡΙΩΜΕΝΟΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΡΩΤΕΥΜΕΝΟ ΟΡΑΤΙΟ Ο ΟΡΑΤΙΟΣ ΣΠΕΥΔΕΙ ΝΑ ΣΩΣΕΙ ΤΟΥΣ ΥΠΗΡΕΤΕΣ ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΣΥΛΛΑΒΕΙ Ο ΔΟΝ ΜΑΡΙΝΟ
5	ΑΡΧΟΝΤΙΚΟ	Ο ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΔΙΗΓΕΙΤΑΙ ΤΗΝ ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΟΥ ΟΡΑΤΙΟΥ ΣΤΟΝ ΔΟΝ ΜΑΡΙΝΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΥΠΟΣΧΕΣΗ ΓΑΜΟΥ ΠΟΥ ΕΔΩΣΕ Ο ΟΡΑΤΙΟΣ ΣΕ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΜΕΘΗΣ
6	ΚΗΠΟΣ	ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΟΡΑΤΙΟΥ ΚΑΙ ΜΑΡΙΑΝΝΑΣ
7	ΠΟΤΑΜΟΣ	ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΟΡΑΤΙΟΥ ΚΑΙ ΒΙΡΓΙΝΙΑΣ
8	ΠΟΤΑΜΟΣ	ΜΟΝΟΜΑΧΙΑ ΟΡΑΤΙΟΥ ΜΕ ΕΥΤΥΧΙΟ ΚΑΙ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΤΗΣ ΒΙΡΓΙΝΙΑΣ

ΣΚΗΝΗ 1

ΣΚΗΝΙΚΟ ΠΟΤΑΜΟΣ

(Το έργο εκτυλίσσεται σε δύο χρόνους. Στην εποχή του Σαίξπηρ, όπου διαδραματίζεται η ιστορία μας και στον παρόντα χρόνο, όπου κινούνται οι αφηγητές. Αναχρονισμοί συνδέουν τα δύο χρονικά επίπεδα.)

(Το σκηνικό ΠΟΤΑΜΟΣ περιλαμβάνει ένα φόντο από πυκνή βλάστηση, ένα ποτάμι και ένα γεφυράκι, με ένα βράχο στο πλάι του.)

(Ο ΟΡΑΤΙΟΣ ξιφομαχεί με τον ΕΥΤΥΧΙΟ. Παρακολουθούν οι υπηρέτες τους, ΣΤΕΦΑΝΟΣ και ΦΩΤΑΚΗΣ)

ΟΡΑΤΙΟΣ

Φυλάξου!

ΕΥΤΥΧΙΟΣ

Την ατιμία, ήρθε η ώρα να πληρώσεις.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Η ατιμία είναι όλη δική σου.

ΕΥΤΥΧΙΟΣ

Δική σου και των παιδιών σου.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Πώς τολμάς να καταριέσαι τα παιδιά μου, άθλιε;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ

Συγγνώμη που παρεμβαίνω κύριε, όμως οφείλω να σας υπενθυμίσω πως δεν έχετε παιδιά ακόμη.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Αχά! Πόσο ανόητος είσαι τελικά!

ΕΥΤΥΧΙΟΣ

Κατάρα στα παιδιά που θα κάνεις και στα δικά τους τα παιδιά.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Κανάγια! Παραδέχεσαι λοιπόν πως δεν θά 'βγεις ζωντανός απ' τη μονομαχία τούτη.

ΕΥΤΥΧΙΟΣ

Εγώ; Είπα εγώ κάτι τέτοιο;

ΟΡΑΤΙΟΣ

Μόλις τώρα.

ΕΥΤΥΧΙΟΣ

Τι λες μωρέ;

ΟΡΑΤΙΟΣ

Εσύ δεν καταράστηκες τα παιδιά και τα εγγόνια μου;

ΕΥΤΥΧΙΟΣ

Ναι.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Άρα, θα ζήσω για να γίνω πατέρας. Άρα, εσύ πεθαίνεις.

ΕΥΤΥΧΙΟΣ

(σταματά) Για στάσου. Μωρέ δίκιο έχει ο τρελός. *(συνεχίζει την ξιφομαχία)*
Άκυρη η κατάρα. Σε σκοτώνω και τελειώνω.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Ούτε στα όνειρά σου!

Τι μάταιο κι ανόητο που είναι όλο τούτο! Δυο άνθρωποι να μάχονται για λόγια της στιγμής!

ΕΥΤΥΧΙΟΣ

Ο λόγος είναι λόγος. Τιμή και καθήκον! Όποιος δίνει το λόγο του οφείλει να τον τηρεί.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Κι αξίζει ο θάνατος, απάντηση να δίνει σε λόγια, αντί ο νους, που ο Θεός μας έδωσε, για να μας ξεχωρίσει απ' τα κοπάδια τ' άλογα;

ΕΥΤΥΧΙΟΣ

Άσε τα ποιήματα και συγκεντρώσου! Δε θέλω να λένε πως έφαγα έναν τρελό.

ΟΡΑΤΙΟΣ

(απαγγέλλει) Καθώς το φεγγάρι το χλωμό ρίχνει βαρύ σκοτάδι, οι λάμπεις απ' τα ξίφη τους λάμπουνε στο... *(αφοπλίζει τον αντίπαλο)* Στέφανε, δεν μπορώ να πω πάλι σκοτάδι.

ΕΥΤΥΧΙΟΣ

(μαζεύει το σπαθί του) Προσπαθείς να με σκοτώσεις με βλακείες; Σταμάτα τα ποιήματα, που να πάρει, κι έλα να σφαχτούμε σαν άνθρωποι, να τελειώνουμε. Έχουμε κι άλλες δουλειές.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Το νιώθω. Αυτή είναι η στιγμή που πλησιάζει, το σκοτάδι να τυλίξει στο μανδύα του τον άτυχο νεκρό. Ποιος απ' τους δυο θα ξαπλωθεί στη γη; Το αίμα άφθονο θα ποτίσει τη γη τη διψασμένη.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ

Κύριε, είπατε δυο φορές γη.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Να πάρει.

ΕΥΤΥΧΙΟΣ

Επιτέλους! Θα βγάλεις το σκασμό να ξιφομαχήσουμε;

ΟΡΑΤΙΟΣ

Ναι, ναι. Συγγνώμη.

ΕΥΤΥΧΙΟΣ

Και σταμάτα να ζητάς συγγνώμη. Να σε σκοτώσω θέλω, όχι να σε κοινωνήσω.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Δίκιο έχεις. Συγγνώ.... εννοώ...

ΕΥΤΥΧΙΟΣ

Θα σου φάω τα συκώτια!

ΟΡΑΤΙΟΣ

(αφοπλίζει τον αντίπαλο και πάει προς το κοινό) Άκου, Στέφανε, αυτό. Για δεσ καιρό που διάλεξε ο Χάρος να με πάρει.... Στέφανε, τι πάει με το “πάρει”;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ

Η Ελένη.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Μη λες βλακείες.

ΦΩΤΑΚΗΣ

Χορτάρι, κύριε.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Για δεσ καιρό που διάλεξε ο Χάρος να με πάρει, τώρα π' ανθίζουν τα βουνά και βγάζει η γη χορτάρι.

ΦΩΤΑΚΗΣ

Καλό μ' ακούγεται.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Μπααα! Ποιος θα έμενε στην αιωνιότητα με τέτοια ατάκα;

ΕΥΤΥΧΙΟΣ

Εμένα, μ' αρέσει.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Επειδή είσαι άξεστος κι αγράμματος.

ΕΥΤΥΧΙΟΣ

Ποιον είπες αγράμματο; Πάρ' την, κάθαρμα! *(τον καρφώνει πισώπλατα)*

ΟΡΑΤΙΟΣ

Άτιμε! Μ' έφαγες μπαμπέσικα.

ΦΩΤΑΚΗΣ

Κύριε, πρέπει να φύγουμε. Σε λίγο θα μαζευτούνε κι άλλοι.

(ΕΥΤΥΧΙΟΣ και ΦΩΤΑΚΗΣ φεύγουν τρέχοντας ενώ ο ΣΤΕΦΑΝΟΣ είναι γονατισμένος πάνω από τον ΟΡΑΤΙΟ που ψυχορραγεί)

ΟΡΑΤΙΟΣ

Στέφανε, πιστέ μου φίλε. Η ώρα έφτασε να χωριστούμε. Μην κλαις, Στέφανε. Τη μοίρα κανείς μας δεν ορίζει. Στέφανε! Άκου, τα τελευταία μου τα λόγια είναι τούτα, πριν τους προγόνους μου στον Άδη συναντήσω. Θέλω αγάπης μήνυμα να δώσεις, σε κείνη που την ψυχή μου ορίζει.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ

Είπατε δυο φορές ορίζει.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Σκάσε Στέφανε. Πεθαίνω, εντάξει; Τι έλεγα; Α, ναι. Δώσε λοιπόν το μήνυμα σε κείνη π' αγαπάω. Και πες της, πως τη νύχτα αυτή, στον Άδη εγώ θα πάω.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ

Ποια είναι η αγαπημένη σου κύριε;

ΟΡΑΤΙΟΣ

Η πιο ωραία, η πιο σεμνή, με εξυπνάδα πλέρια. Με τη φωνή του αηδονιού και τη θωριά τού ....

ΣΤΕΦΑΝΟΣ

Παγωνιού;

ΟΡΑΤΙΟΣ

Δεν πάει. Τέλος πάντων. Σκύψε να σου πω στ' αυτί, κανείς να μην ακούσει, στην κόρη την πιο όμορφη, μήνυμα πώς θα δώσεις.

(Ο ΣΤΕΦΑΝΟΣ σκύβει ν' ακούσει αλλά ο ΟΡΑΤΙΟΣ αφήνει την τελευταία του πνοή με ένα ρόγχο)

ΣΤΕΦΑΝΟΣ

Πώς είπατε; Δεν άκουσα. Κύριε;

(ο ΣΤΕΦΑΝΟΣ αντιλαμβάνεται ότι ο ΟΡΑΤΙΟΣ είναι νεκρός. Σηκώνεται και μονολογεί)

Τι όνομα μού είπε; Ποια είναι αυτή που ψάχνω; Πού να τη βρω; Από πού να ξεκινήσω;

(εμφανίζονται τέσσερις μοιρολογήτρες, με στολή μαζορέτας και πένθιμο πέπλο. Τρεις κλαίνε πάνω από τον νεκρό και μία στέκεται δίπλα στο ΣΤΕΦΑΝΟ)

ΜΟΙΡΟΛΕΤΑ 1

Οϊμέ! Αλί και τρισαλί!

ΜΟΙΡΟΛΕΤΑ 2

Οϊμέ και δυο και τρεις να πεις.

ΜΟΙΡΟΛΕΤΑ 3

Για δεξ το νιο που χάθηκε, για δεξ το παλικάρι.

ΜΟΙΡΟΛΕΤΑ 1

Ποιος είναι αυτός που έσβησε της νιότης το λυχνάρι;

ΜΟΙΡΟΛΕΤΑ 2

Καημός βαρύς κι ασήκωτος μες στην καρδιά μου μέσα.

ΜΟΙΡΟΛΕΤΑ 3

Ποιος ειν' αυτός που σ' έφαγε χωρίς να έχει μπέσα;

(Η 1 δίνει το χέρι στην 4 που μπαίνει στη θέση της, όπως στο κατς. Οι μοιρολογήτρες κλαίνε, ενώ η 1 μασάει τσίχλα και φτιάχνεται στον καθρέφτη της δίπλα στον ΣΤΕΦΑΝΟ)

ΜΟΙΡΟΛΕΤΑ 1

Δικός σου είναι ο νεκρός;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ

Ναι.

ΜΟΙΡΟΛΕΤΑ 1

Να τον χაίρεσαι.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ

Ευχαριστώ.

(Η 1 παίρνει τη θέση τής 2)

ΜΟΙΡΟΛΕΤΑ 4

Μάνα μου τι καημός, κοίτα το γιο σου τώρα.

ΜΟΙΡΟΛΕΤΑ 1

Κορμάκι άψυχο, νεκρό, μάνα τα μαύρα φόρα.

ΜΟΙΡΟΛΕΤΑ 3

Είναι άδικο, μα χάθηκε πριν τη δική του ώρα.

ΜΟΙΡΟΛΕΤΑ 2

(στον ΣΤΕΦΑΝΟ) Τίνος 'σι συ;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ

Ορίστε;

ΜΟΙΡΟΛΕΤΑ 2

Τίνος 'σι συ σι λέω; Δι χαμπαριάζς ντιπ;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ

Βέρυ γουέλ, θενκ γιου

(Η 2 παίρνει τη θέση τής 3)

ΜΟΙΡΟΛΕΤΑ 4

Κλάψε ντουνιά, κλάψε κι εσύ.

ΜΟΙΡΟΛΕΤΑ 1

Κλάψτε κορίτσια όλα.

ΜΟΙΡΟΛΕΤΑ 2

Εχάσαμ' τον ντελικανή, εχάσαμε τ' αγόρι.

ΜΟΙΡΟΛΕΤΑ 3

(στο ΣΤΕΦΑΝΟ) Εσένα πώς σε λένε;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ

Στέφανο.

ΜΟΙΡΟΛΕΤΑ 3

Ωραίο όνομα. Εμένα με λένε Τούλα.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ

Χάρηκα.

ΜΟΙΡΟΛΕΤΑ 3

Κι εγώ, κι εγώ. Ελεύθερος;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ

Ναι.

ΜΟΙΡΟΛΕΤΑ 3

Κι εγώ, κι εγώ. Και τι κάνεις τα βράδια μοναχός;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ

Συνήθως κοιμάμαι.

ΜΟΙΡΟΛΕΤΑ 3

Κι εγώ, κι εγώ. Να κοιμηθούμε μαζί καμιά φορά, τι λες;

(εμφανίζεται ο ΤΕΛΕΤΑΡΧΗΣ με μια σφυρίχτρα. Σφυρίζει και οι ΜΟΙΡΟΛΕΤΕΣ μαζεύονται. Τους μοιράζει πετσέτες και νερά.)

ΤΕΛΕΤΑΡΧΗΣ

Μπράβο, κοριτσάρες μου. Αυτό είναι μοιρολόι. Άντε, πάμε τώρα. *(τις διώχνει)*

(ο ΤΕΛΕΤΑΡΧΗΣ επιθεωρεί τον νεκρό)

ΤΕΛΕΤΑΡΧΗΣ

Τς, τς, τς. Κοίτα χάλι. *(προς τον ΣΤΕΦΑΝΟ)* Ο πρώτος σου;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ

Ορίστε;

ΤΕΛΕΤΑΡΧΗΣ

Λέω μάνα μου, ο πρώτος σου είναι; Ο νεκρός εννοώ.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ

Όχι, δεν καταλάβατε. Δεν τον σκότωσα εγώ.

ΤΕΛΕΤΑΡΧΗΣ

Ωχού, αδερφάκι μου! Δεν είπα αυτό. Εξ άλλου, εμένα δε με νοιάζει ο φονεύς. Ο πληρωτής με νοιάζει. Εσύ 'σαι αυτός;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ

Όχι. Εγώ είμαι απλώς ο υπηρέτης του.

ΤΕΛΕΤΑΡΧΗΣ

Ωραία. Εσύ θα με φέρεις σε επαφή με τη φαμίλια του πτώματος, κι εγώ... δεν είμαι αγάριστος. Εννόησες;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ

Νομίζω.

ΤΕΛΕΤΑΡΧΗΣ

Α, γεια σου. Πάντως, φιλαράκι, δεν αφήνουν έτσι ένα πτώμα. Κοίτα χάλι. Μάτια ανοιχτά, στόμα που χάσκει, πόδια... άστα να πάνε. Αυτός δεν θέλει τάφο. Μεζονέτα θέλει. Δεν μπορούσες ρε πουλάκι μου να τον τακτοποιήσεις λίγο, να κάνουμε κι εμείς τη δουλειά μας; Δε μας λυπάστε καθόλου, πια;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ

Συγγνώμη, δεν ήξερα.

ΤΕΛΕΤΑΡΧΗΣ

Θα μάθεις. Δε μου λες; Βεντέτα;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ

Απ' ό,τι φαίνεται. Ο κύκλος του αίματος μόλις άρχισε.

ΤΕΛΕΤΑΡΧΗΣ

Ωραία, ωραία. Και δε μου λες; Τα σόγια είναι μεγάλα;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ

Μεγάλα.

ΤΕΛΕΤΑΡΧΗΣ

Ναι, ε; Λοιπόν, αγορίνα. Άκου προσεκτικά και δε θα χάσεις. Επειδή είμαι λαρτζ άνθρωπος και μου φαίνεσαι ξύπνιο παλικάρι, θα κάνουμε το εξής. Αν τον χώσω μόνο του, θα κοστίζει 500 τάλαρα. Αν όμως τους χώσω, ας πούμε, πέντε πέντε, έχουν έκπτωση 20%. Εσύ κοίτα να τους πείσεις και τα μισά δικά σου.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ

Τι να τους πείσω; Να αυτοκτονήσουν, πέντε πέντε;

ΤΕΛΕΤΑΡΧΗΣ

Όχι, ρε αγόρι μου. Βεντέτα δεν είπες πως ξεκινά;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ

Ναι.

ΤΕΛΕΤΑΡΧΗΣ

Ε.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ

Τι ε;

ΤΕΛΕΤΑΡΧΗΣ

Αμάν, ρε αδερφάκι μου. Στα μαθηματικά, κοπάνα έκανες; Τι δεν καταλαβαίνεις; Βεντέτα σημαίνει μακελειό. Νεκρός από δω, νεκρός από κει, νεκρός από δω, νεκρός από κει, νεκρός από δω, νεκρός από κει, νεκρός από δω, νεκρός από...

ΣΤΕΦΑΝΟΣ

Κατάλαβα, κατάλαβα. Πω, πω κουβέντα που πιάσαμε.

ΤΕΛΕΤΑΡΧΗΣ

Ααα, αυτή είναι η ζωή αγόρι μου. Ο προθάλαμος του θανάτου.

(Ο ΣΤΕΦΑΝΟΣ σταυροκοπιέται)

Λοιπόν, τα βρήκαμε ή να τα ξαναπώ;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ

Νομίζω.

ΤΕΛΕΤΑΡΧΗΣ

Τέλεια. *(χαιρετά τον ΣΤΕΦΑΝΟ με χειραψία)*

Α, και πού 'σαι. Αν καταφέρεις να μου στείλεις και κανέναν από τους άλλους, έχεις 25% από μένα. Να, πάρε και μερικές κάρτες μου, να 'χεις.

(Σφουρίζει και έρχονται οι ΕΡΓΑΤΕΣ που τυλίγουν το νεκρό σε ένα σεντόνι, τον βάζουν σε φορείο και τον μεταφέρουν εκτός σκηνής. Ο ΤΕΛΕΤΑΡΧΗΣ ακολουθεί. Γυρνά προς τον ΣΤΕΦΑΝΟ και τον χαιρετά)

ΤΕΛΕΤΑΡΧΗΣ

Μη χαθούμε.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ

(μονολογεί) Τώρα; Τώρα απόμεινα μονάχος; Ελεύθερη ζωή, εγώ δεν γνώρισα. Από μικρός, αφέντης μου ο Οράτιος, φίλος κι αδερφός μαζί. Όλη τη μέρα δίπλα του, μα και τη νύχτα ακόμα, όταν στιχάκια έπλεκε, στου φεγγαριού το φως. Καθήκον μου να τον υπηρετώ, μα και χαρά μεγάλη, αφού είχε πάντα μια καρδιά .... Να πάρει, δεν μπορώ να πω δυο φορές μεγάλη. Να, αυτά παθαίνει κανείς όταν μπλέκει με ποιητές.

Τώρα, τον Οράτιο, μεταξύ μας, ποιητή δεν τον λες. Στιχοπλόκο, ίσως. Ποιητή, όχι. Θεός 'σχωρέστον! Ψυχούλα ήταν ο καημένος.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ

Και θα μου πείτε, βέβαια, τι σόι έργο είναι αυτό που ξεκινά με το θάνατο του πρωταγωνιστή. Και με το δίκιο σας. Ούτε εγώ το καταλαβαίνω. Ας όψονται αυτές οι νεωτεριστικές ιδέες του συγγραφέα, που συγγραφέα να τον πει κανείς. Εν πάσει περιπτώσει, θα κάνουμε αναδρομή στο παρελθόν, όπως στον κινηματογράφο και... βλέπουμε.

Αμ το άλλο; Πρέπει, λέει, εγώ τώρα, να ψάξω να βρω την αγαπημένη του κυρίου μου και να της δώσω μήνυμα αγάπης. Δεν είμαστε καλά. Τι μήνυμα αγάπης; Και πού να τη βρω, αφού δεν ξέρω ούτε ποια είναι, ούτε πώς τη λένε, ούτε πού μένει; Και πώς στην ευχή προέκυψε αγαπημένη; Αφού, σπανίως έβγαινε μόνος του ο κύριός μου. Παντού εμένα έπαιρνε μαζί του. Εκτός...

Εκτός από κάποιες νύχτες σκοτεινές, όταν το δείπνο ήταν βαρύ και στενοχώρια έπιανε τον κύριό μου, αυτός, στον ποταμό, εκεί κοντά στο δάσος, ώρες ατέλειωτες, σαν φάντασμα γυρνούσε. Να, εκεί, με την κυρά που ψάχνω θα αντάμωνε. Δεν έχω άλλο τίποτα να κάνω, το δρόμο προς τον ποταμό να πάρω και πάνω της θα πέσω. Μα τι λέω ο ανόητος; Και πώς θα την γνωρίσω;

Το βρήκα! Μα είναι απλό, όταν μυαλό σαν το δικό μου έχεις. Τα ρούχα του κυρίου μου θα πάω να φορέσω, κι έτσι, κρυμμένος στις νύχτας τη θαμπάδα, θα ξεγελάσω σίγουρα την κόρη, που κοντά μου, σαν πεταλούδα, που απ' του κεριού τη φλόγα έλκεται και τα φτερά της καίει, έτσι κι αυτή σε μένα θα προστρέξει, σαν να 'μαι κείνος, κι έτσι, ο έρωσ ο κρυφός, στο φως θα λάμψει.

Όμως, ας μην καθυστερώ άλλο. Προέχει, στους γονείς, τούς από παιδί ορφανεμένους, να πάω τα άσχημα μαντάτα. Και μόλις η νύχτα πέσει, στο δρόμο προς τον ποταμό, με ρούχα του κυρίου μου, κρυφά θα πάω, ελπίζοντας, την κόρη την πιο όμορφη, πιο έξυπνη κι ενάρετη, να συναντήσω, αυτήν, που την καρδιά του Οράτιου την είχε κλέψει, και μήνυμα αγάπης να της δώσω, όπως το ζήτησε εκείνος, με τη στερνή του ανάσα.

ΣΚΗΝΗ 2

ΣΚΗΝΙΚΟ ΑΡΧΟΝΤΙΚΟ

(Εμφανίζεται η ΜΟΙΡΟΛΕΤΑ 1. Πίσω της, οι ΕΡΓΑΤΕΣ ετοιμάζουν το σκηνικό ΑΡΧΟΝΤΙΚΟ, το οποίο απεικονίζει το σαλόνι ενός αρχοντικού σπιτιού με ανάκλιτρο και γραφείο)

ΜΟΙΡΟΛΕΤΑ 1

(προς το κοινό) Τώρα, αυτά, εγώ δεν τα καταλαβαίνω. Θα κάνουμε, λέει, αναδρομή. Να πάμε πίσω στο χρόνο. Αλαμπουρνέζικα.

Τι να σας πω! Εμένα μου είπαν, “έλα να παίξεις σε ένα μεταμοντέρνο μεσαιωνικό κωμειδύλλιο”. Είπα και γω, μεσαιωνικό ειδύλλιο, Ρωμαίος και Ιουλιέτα, ας πούμε.

Μ' έχετε δει καλέ να παίζω την Ιουλιέτα; Θαύμα ήμουνα. Να με βλέπατε πάνω στο μπαλκόνι. Με το φως του φεγγαριού να με φωτίζει. Προβολέας ήτανε, μη φανταστείτε. Όλοι είχαν να πουν “και τι όμορφη” “τι ερμηνεία” “τι μπούστο”. Ναι, είμαι πολύ περήφανη για την ερμηνεία μου. Και το μπούστο μου, φυσικά.

Έτσι, που λέτε. Κωμειδύλλιο, έτσι. Βέβαια, εκείνο το μεταμοντέρνο που μού 'παν, λίγο με προβλημάτισε. Λες να με βάλουν να τσιτσιδωθώ πάλι πάνω στη σκηνή, σκέφτηκα. Ναι, μη νομίζετε, το 'παθα κι αυτό. Γι' αυτό, αν ακούς τίποτα περίεργες λέξεις, μεταμοντέρνα, σουρεαλιστικά και τέτοια, αν θες τη συμβουλή μου, φύλαγε τον κόλο σου.

Λοιπόν, εγώ να φεύγω τώρα, να δείτε αυτήν την αναδρομή. Θα ξανάρθω, όμως. Πώς λέει ο Αρνολντ; “I 'll be back”. Α, καλέ, θα ξέχναγα την προσφώνηση. Λοιπόν. *(Διαβάζει από ένα χαρτί που βγάζει από τον κόρφο της)* “Και τώρα, κυρίες και κύριοι θα πάμε πίσω στο χρόνο, όταν ο Οράτιος, ευτυχισμένος, ζούσε στο σπίτι των γονιών του” *(Η ΜΟΙΡΟΛΕΤΑ 1 υποκλίνεται και φεύγει)*.

(Σε ένα ανάκλιτρο είναι ξαπλωμένη η ΝΤΟΡΕΤΑ, αδελφή του ΟΡΑΤΙΟΥ, που ακούει δύο μακρυμάλληδες μουσικούς, τους Μετάλικους, που παίζουν με μεσαιωνικά όργανα κάποιο τραγούδι των Metallica)

(μπαίνει η ANNA ΛΟΥΙΖΑ, μητέρα του ΟΡΑΤΙΟΥ)

ANNA ΛΟΥΙΖΑ

Ντορέτα, παιδάκι μου, επιτέλους, πότε θα ησυχάσουμε λιγάκι; Μας πήρες τα μυαλά πια με δαύτους τους μαλλιιάδες, όλη την ώρα.

ΝΤΟΡΕΤΑ

Έλα, ρε μαμά. Είναι η τελευταία δουλειά των Μετάλικους.

ANNA ΛΟΥΙΖΑ

Ναι, βρε κορίτσι μου, αλλά όλη μέρα; Άκου και τίποτα άλλο! Λίγο Παντελίδιους, ας πούμε. Καμιά Πάολα, που 'ναι κι απ' το χωριό του μπαμπά.

ΝΤΟΡΕΤΑ

Μπλιαχ! Μη με ξεενερώνεις ρε μάνα.

(κάνει νόημα στους μουσικούς να φύγουν)

Όλο μου τη σπας, ρε μάνα. Να δούμε τι θα κάνεις άμα φύγω.

ANNA ΛΟΥΙΖΑ

Πάρτυ! Και, για να 'χουμε καλό ρώτημα, πότε σκοπεύεις να πραγματοποιήσεις την “απειλή” σου; Δεν απαντάς, ε;

(κάθεται δίπλα της)

Δεν μου λες κόρη μου, πες μου σε παρακαλώ, πότε σκοπεύεις να παντρευτείς; Είσαι πια είκοσι χρόνων. Η γειτονιά μάς συζητάει.

ΝΤΟΡΕΤΑ

Δεν θέλω ρε μάνα να παντρευτώ. Μπα σε καλό σου. Τι σας έχει πιάσει όλους σας; Δεν θέλω να παντρευτώ. Και σταματήστε να με ζαλίζετε, γιατί....

ANNA ΛΟΥΙΖΑ

Γιατί τι;

ΝΤΟΡΕΤΑ

Θα φύγω. Θα πάω...

ΑΝΝΑ ΛΟΥΙΖΑ

Πού; Πού μπορεί να πάει μια γυναίκα μόνη;

ΝΤΟΡΕΤΑ

Στη Βιρτζίνια!

ΑΝΝΑ ΛΟΥΙΖΑ

Της Αμερικής; Μα δεν ανακαλύφθηκε ακόμα.

ΝΤΟΡΕΤΑ

Τη Βιργινία εννοώ. Χελούου!

ΑΝΝΑ ΛΟΥΙΖΑ

(πετάγεται πάνω) Τρελάθηκες; Μην ξανακούσω τέτοιες ανοησίες. Ούτε να αναφέρεις ποτέ ξανά αυτό το όνομα, μ' ακούς; Ποτέ! Τι άλλο θα κάνεις για να με ξεκάνεις, τι άλλο; Η κόρη του Δον Καμίνο, άκουσον άκουσον, η κόρη του Δον Καμίνο, ανάμεσα στις.... θου κύριε φυλακί το στόματί μου.

ΝΤΟΡΕΤΑ

Απελευθερώτριες τις λένε. Πες το, δεν είναι ντροπή.

ΑΝΝΑ ΛΟΥΙΖΑ

Σκασμός! Μην ξαναμιλήσεις γι' αυτές! Στο απαγορεύω.

(μπαίνει ο ΟΡΑΤΙΟΣ)

ΟΡΑΤΙΟΣ

Πολύ φασαρία! Πώς να εμπνευστεί κανείς εδώ μέσα; Μητέρα, άκουσε τι έγγραφα και πες μου σε παρακαλώ τη γνώμη σου.

ΑΝΝΑ ΛΟΥΙΖΑ

Οράτιε, σε παρακαλώ! Δεν είναι όλες οι ώρες ίδιες. Εδώ η αδελφή σου...

ΟΡΑΤΙΟΣ

Σσσσ... Άκου. *(βγάζει ένα χαρτί από την τσέπη)* “Σε μια στοίβα καλαμιές αποκοιμήθηκα, και έβλεπα από την αρχή πως ξαναγεννήθηκα. Έβλεπα φωτιές στο δρόμο, έβλεπα παντού φωτιές, πως καιγόταν τα κορμιά μας, ζούσαν μόνο οι ψυχές”

ANNA ΛΟΥΙΖΑ

Είπες δυο φορές φωτιές.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Να πάρει! Δίκιο έχεις. *(τσαλακώνει το χαρτί και το πετάει)* Κι όμως, νιώθω ότι κάτι έχουν αυτοί οι στίχοι.

ANNA ΛΟΥΙΖΑ

Γιε μου, σύνελθε σε παρακαλώ. Είσαι άντρας πια. Άσε τα ποιήματα και ασχολήσου με τις δουλειές του πατέρα σου. Να τον ξεκουράσεις κι αυτόν το δόλιο. Να τον δει και λίγο το σπίτι του... Εγώ...

ΟΡΑΤΙΟΣ

Τις δουλειές του πατέρα! Α, ρε μάνα! Του διαβόλου τις δουλειές ας έλεγες καλύτερα. Άσε! Να μου λείπει!

ANNA ΛΟΥΙΖΑ

Αυτές οι δουλειές, του διαβόλου, όπως τις λες, αυτές σε μεγάλωσαν. Σταμάτα λοιπόν να είσαι αγάριστος. Και ανέλαβε επιτέλους τις ευθύνες σου. Όσο για σένα, κακομοίρα μου, κοίταξε να συμμορφωθείς, γιατί θα τα πω όλα στον πατέρα σου και δεν το 'χει σε τίποτα να σε κλείσει σε κανένα μοναστήρι. Ακούς; Κι αυτά που είπες πριν, μην τα ξεστομίσεις πουθενά, καήκαμε. Κατάλαβες;

ΝΤΟΡΕΤΑ

Κατάλαβα.

(Η ANNA ΛΟΥΙΖΑ αποχωρεί)

ΟΡΑΤΙΟΣ

Ξέρεις, πριν από λίγο, άθελά μου, άκουσα να μιλάτε με τη μητέρα για κάποια...
Βιργινία. Ποια είναι αυτή;

ΝΤΟΡΕΤΑ

Να μη σε νοιάζει! Παράτα με!

ΟΡΑΤΙΟΣ

Είναι η αρχηγός των .... πώς τις λένε να δεις, α, ελευθερώτριες, σωστά;

ΝΤΟΡΕΤΑ

Απελευθερώτριες.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Το ίδιο κάνει. Και δε μου λες...

ΝΤΟΡΕΤΑ

Τι πράγμα;

ΟΡΑΤΙΟΣ

Την έχεις δει;

ΝΤΟΡΕΤΑ

Ποια;

ΟΡΑΤΙΟΣ

Τη Βιργινία.

ΝΤΟΡΕΤΑ

Όχι. Και κανένας δεν ξέρει ποια είναι. Ούτε καν αυτές που την ακολουθούν.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Και πώς το ξέρεις εσύ αυτό;

ΝΤΟΡΕΤΑ

Όλοι το λένε. Όλοι, γι' αυτήν μιλάνε. Για τη γυναίκα που τόλμησε να αντισταθεί στην αντρική καταπίεση. Τη γυναίκα που χτυπά το φαλλοκρατικό κατεστημένο και αντιμάχεται την ντόπια και ξένη πλουτοκρατία.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Ωραία όλα αυτά. Αλλά, αν έχει δίκιο, αν δηλαδή οι γυναίκες είναι ικανές για εξουσία, πράγμα αστείο βέβαια, γιατί δεν διεκδικεί να καταλάβει την εξουσία;

ΝΤΟΡΕΤΑ

Γιατί; Για να αναπαραχθεί το παλιό σάπιο κατεστημένο, με άλλους πρωταγωνιστές; Η εξουσία πρέπει να πηγάζει από το λαό, άντρες και γυναίκες.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Αυτό κι αν είναι γελοίο. Η εξουσία στο λαό! Χα! Αυτό δεν πρόκειται να γίνει ποτέ!

ΝΤΟΡΕΤΑ

Κι όμως! Μια μέρα, θα το δεις. Θα 'ρθει ο καιρός που, άντρες και γυναίκες, θα είναι ίσοι. Ίσα δικαιώματα, ίσες ευκαιρίες. Τέλος οι κορσέδες και οι ζώνες αγνότητας. Ο έρωτας θα είναι δικαίωμα. Κάθε γυναίκα, θα ορίζει τη ζωή της. Δεν θα ανήκει στον άνδρα ή στον πατέρα της. Μόνο στον εαυτό της.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Σιγά μην ψηφίζουν κιόλας!

ΝΤΟΡΕΤΑ

Ναι. Κι όχι μόνο θα ψηφίζουν, αλλά θα εκλέγονται κιόλας. Και θα 'ρθει η μέρα, που γυναίκες θα κυβερνούν τον κόσμο. Όλη η Ευρώπη θα προσκυνάει μία γυναίκα.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Τι φαντασία, Θεέ μου!

ΝΤΟΡΕΤΑ

Καλά, κορόιδευε εσύ. Θα δεις!

ΟΡΑΤΙΟΣ

Κοίτα! Σοβαρά τώρα. Εγώ πιστεύω στην ελευθερία, ακόμη και των γυναικών. Αλλά, δεν ξέρω. Όλα αυτά μου φαίνονται ουτοπικά. Και να σου πω και κάτι ακόμη; Αν ποτέ, λέμε τώρα, δοθούν δικαιώματα στις γυναίκες, αυτό θα γίνει από τους άντρες, με μόνο σκοπό να τις σκλαβώσουν με άλλο τρόπο. Είναι πιο εύκολο να δεχτείς τη φυλακή σου, όταν πεισθείς πως εσύ τη διάλεξες. Αυτή είναι και η ουσία της δημοκρατίας εξ άλλου.

ΝΤΟΡΕΤΑ

Τι είπες τώρα;

ΟΡΑΤΙΟΣ

Δεν ξέρω. Έτσι μου ρθε.

ΝΤΟΡΕΤΑ

(*με νάζι*) Αδελφούλη ....

ΟΡΑΤΙΟΣ

Τι;

ΝΤΟΡΕΤΑ

Ξέρεις πόσο σε αγαπάω, έτσι; Θυμάσαι όταν είμαστε μικρούλια, που σε κάλυπτα πάντα, όταν έκανες κάποια ζημιά;

ΟΡΑΤΙΟΣ

Το αντίθετο θυμάμαι. Πάντα, με κάρφωνες στον πατέρα.

ΝΤΟΡΕΤΑ

Αν είναι δυνατόν! Αδελφέ μου, μου βυθίζεις μαχαίρι στην καρδιά. Τι είναι αυτά που λες; Εγώ, πάντα σε προστάτευα. Κι αν σε κάρφωσα, κάποιες φορές, στον μπαμπά, πάλι για να σε προστατέψω το έκανα.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Να με προστατέψεις;

ΝΤΟΡΕΤΑ

Ναι. Πάντα διαπραγματευόμουν σκληρά πριν σε δώσω.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Σιγά μην υπέγραφες και μνημόνιο.

ΝΤΟΡΕΤΑ

Δεν καταλαβαίνω τι λες. Εγώ ξέρω, ότι, χάρη σε μένα, έχεις γίνει αυτός ο θαυμάσιος και ταλαντούχος νέος, *(προς το κοινό χαμηλόφωνα)* τι λέω η κουφάλα, *(προς τον Οράτιο)* που σημαίνει ότι μου χρωστάς.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Δεν σου χρωστώ τίποτα. Αυτά που λες είναι αθέμιτα, παράνομα, επονειδιστά, απεχθή και μη βιώσιμα.

ΝΤΟΡΕΤΑ

Έλα, ρε Οράτιε! Μία χάρη δεν μπορείς να κάνεις στην αδελφή σου;

ΟΡΑΤΙΟΣ

Φυσικά και μπορώ. Μα δεν μου ζήτησες τίποτα.

ΝΤΟΡΕΤΑ

Δηλαδή, αν σου ζητήσω κάτι, θα μου το κάνεις;

ΟΡΑΤΙΟΣ

Αν μπορώ.

ΝΤΟΡΕΤΑ

Και τι κάθομαι και λέω κουλά τόση ώρα;

ΟΡΑΤΙΟΣ

Ξέρω γω;

ΝΤΟΡΕΤΑ

Τέλος πάντων. Κοίτα τι θέλω. Δυο φίλες μου, θα πάνε να συναντήσουν τις Απελευθερώτριες, απόψε το βράδυ. Κάλυψε με, σε παρακαλώ!

ΟΡΑΤΙΟΣ

Τρελάθηκες; Κι αν το μάθει ο πατέρας;

ΝΤΟΡΕΤΑ

Γι' αυτό σου ζητάω να με καλύψεις. Σε παρακαλώ! Μόνο απόψε! Να ακούσω τη Βιργινία, μόνο μια φορά!

ΟΡΑΤΙΟΣ

(σαν να του ήρθε έμπνευση) Περίμενε! “Μόνο μια φορά, έκλαψα για σένα πικρά, κι ύστερα κανόνισα και δεν σου ξαναέγραψα, μόνο μια φορά”

ΝΤΟΡΕΤΑ

Είπες “μόνο μια φορά” δυο φορές.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Δεν είπα δυο φορές.

ΝΤΟΡΕΤΑ

Είπες μόνο μια φορά.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Ωραία. Πού είναι το πρόβλημα;

ΝΤΟΡΕΤΑ

Το είπες δυο φορές.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Προηγουμένως είπες μία.

ΝΤΟΡΕΤΑ

Όχι, είπα μία φορά. Το είπες δύο φορές.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Ποιο;

ΝΤΟΡΕΤΑ

Το μόνο μια φορά.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Α, ναι, μάλλον έχεις δίκιο.

ΝΤΟΡΕΤΑ

Λοιπόν;

ΟΡΑΤΙΟΣ

Να πω καλύτερα “μόνο δυο φορές”; Δεν πάει!

ΝΤΟΡΕΤΑ

Οράτιε, συγκεντρώσου! Σου ζήτησα κάτι. Θα το κάνεις;

ΟΡΑΤΙΟΣ

Ποιο; Α! Δεν ξέρω. Άσε με να το σκεφτώ.

ΝΤΟΡΕΤΑ

Τι να σκεφτείς; Σε παρακαλώ! Μόνο μια φορά! Δεν θα σου ζητήσω ξανά τίποτα. Στ’ ορκίζομαι!

ΟΡΑΤΙΟΣ

Τι ώρα θα γυρίσεις;

ΝΤΟΡΕΤΑ

(πέφτει στην αγκαλιά του) Αδελφούλη μου! Σ' ευχαριστώ! Κι εγώ, στο γάμο σου, ροδοπέταλα θα στρώνω, να πατάς.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Ναι, καλά!

ΝΤΟΡΕΤΑ

Πάω να ετοιμαστώ. Μπάι! *(φεύγει)*

ΟΡΑΤΙΟΣ

Περίμενε! Δεν μου απάντησες.

(Η ΝΤΟΡΕΤΑ έχει φύγει και ο ΟΡΑΤΙΟΣ μονολογεί μπροστά στο κοινό)

ΟΡΑΤΙΟΣ

Βιργινία, Βιργινία! Ίσως σήμερα σταθώ τυχερός και μπορέσω να τη δω, ποιος ξέρει. Θα μου πείτε, τι δουλειά έχεις εσύ με τη Βιργινία. Ένα αρχοντόπουλο, με μια επαναστάτρια, που θέλει να ξεσηκώσει τις γυναίκες, να διεκδικήσουν ίσα δικαιώματα! Μην αναστατώνεστε, καταλαβαίνω. Πώς μπορεί οι γυναίκες να έχουν ίσα δικαιώματα; Είναι οξύμωρο, προφανώς. Η γυναίκα είναι γυναίκα και ο άντρας είναι άντρας. Έτσι το θέλησε ο Μεγαλοδύναμος. Αν ήθελε, οι γυναίκες να είναι ίσες με τους άντρες, θα τις έκανε άντρες, χωρίς τα τέτοια τους, ξέρετε, και τα άλλα και τα μοσχομύριστα μαλλιά και το δέρμα το βελούδινο και τα μάτια τα σαγηνευτικά... Αααχ... γυναίκες! *(αφαιρείται προς στιγμήν)*

Τι έλεγα; Α, ναι. Για τη Βιργινία. Τι με νοιάζει λοιπόν αυτή η γυναίκα; Δεν σας κρύβω λοιπόν, πως μου 'χει κεντρίσει την περιέργεια. Όχι, σκεφτείτε λίγο. Μια γυναίκα, κατώτερης κοινωνικής τάξης, να τολμάει να ξεσηκώνει τις γυναίκες και να τις καλεί να επαναστατήσουν απέναντι, όχι μόνο στους άντρες τους, αλλά και κατά της εξουσίας, γενικότερα! Απίστευτα πράγματα! Μιλά για δικαιοσύνη, ισότητα... δημοκρατία, αν είναι δυνατόν! Πόσο ουτοπικά όλα αυτά!

Κι όμως... σκεφτείτε το λίγο... Γι' αυτές τις ίδιες ιδέες, μιλούν μεγάλοι ποιητές και συγγραφείς, φιλόσοφοι... Αν η Βιργινία είναι λάθος... είναι κι αυτοί λάθος; Γιατί απορρίπτουμε αυτά που λέει, τα ίδια, που άντρες μεγάλοι στο παρελθόν διδάξαν; Μήπως...

(αποχωρεί σκεπτόμενος, ενώ από την άλλη εμφανίζεται ο ΤΕΛΕΤΑΡΧΗΣ)

ΤΕΛΕΤΑΡΧΗΣ

Καλησπέρα σας. Εγώ είμαι ο... ξέρετε. Όχι νεκροθάφτης μαντάμ. Πού ζούμε; Τε-λε-τάρ-χης. Αυτό είμαι! Τελετάρχης. Ο άνθρωπος που φροντίζει να φύγετε από το μάταιο τούτο κόσμο ως μία όμορφη ανάμνηση. Γιατί, τι να το κάνετε, μαντάμ, όλη σας τη ζωή να φροντίζετε την εμφάνισή σας και, όταν έρθει το αναπόφευκτο, να σας βρίσκει σαν βομβαρδισμένη πόλη; Για σκεφτείτε το, σας παρακαλώ! Τι θα κάνατε χωρίς εμένα; Με τι μούτρα θα σας αντίκριζε ο κόσμος; Ενώ, χάρη σε μένα... Κουκλάκια! Τέλος πάντων, στο θέμα μας.

ΤΕΛΕΤΑΡΧΗΣ

Η ιστορία έχει ως εξής: Ο Οράτιος, πράγματι, κάλυψε την αδελφούλα του, τη Ντορέτα, που πήγε να ακούσει την Βιργινία. Μάλιστα, πήγε το κατόπι της, μπας και μπορέσει να τη δει και αυτός. Έλα, όμως, που τον πήρανε χαμπάρι οι γυναίκες και τον στρώσαν στο κυνήγι! Εκεί να δεις τρεχάλα! Κεντέρης ο φιλαράκος μας!

Να μην τα πολυλογώ, καθότι ήρθατε να δείτε και το έργο, ο Οράτιος, μάταια περίμενε την αδελφούλα του να γυρίσει το βράδυ. Η Ντορέτα, πάει, την έκανε. Άφησε μάλιστα και σημείωμα. Να, δείτε...

(πίσω του βρίσκεται ο ΔΟΝ ΚΑΜΙΝΟ και μπαίνει αναστατωμένη η ΑΝΝΑ ΛΟΥΙΖΑ, κρατώντας ένα σημείωμα. Ο ΤΕΛΕΤΑΡΧΗΣ αποχωρεί διακριτικά)

ΑΝΝΑ ΛΟΥΙΖΑ

Πάει! Καταστραφήκαμε! Θεέ μου! Κακό που μας βρήκε!

ΔΟΝ ΚΑΜΙΝΟ

Τι έπαθες, ρε γυναίκα;

ΑΝΝΑ ΛΟΥΙΖΑ

Τι να πάθω; Μας κατέστρεψε το παλιοκόριτσο! Κοίτα, διάβασε!

ΔΟΝ ΚΑΜΙΝΟ

(διαβάζει το σημείωμα) “Αγαπητέ πατέρα, αγαπητή μητέρα, πήρα την απόφασή μου. Από καιρό τώρα παρακολουθώ τη δράση της Βιργινίας και των Απελευθερωτριών”.... Τι;;

ΑΝΝΑ ΛΟΥΙΖΑ

Διάβασε, διάβασε!

ΔΟΝ ΚΑΜΙΝΟ

“Και διαπιστώνω πως οι ιδέες τους ταυτίζονται με τις δικές μου. Ως εκ τούτου, αποφάσισα να ενταχθώ στο κίνημά τους. Σας φιλώ, η κόρη σας, Ντορέτα. Υστερόγραφο: Βενσερέμος”

ANNA ΛΟΥΙΖΑ

Τι είναι αυτό, πάλι;

ΔΟΝ ΚΑΜΙΝΟ

Τραγούδι του Άσημου. Τώρα, αυτό σε ένοιαξε; Το ρεζιλίκι μας να σε νοιάζει. Η κόρη του Δον Καμίνο, στις Απελευθερώτριες! Καταστραφήκαμε! Πού να γυρίσω να το πω και να μην με κοροϊδέψουν! Θεέ μου, τόσοι κόποι! Μια ζωή να αγωνίζομαι για σας, και να το ευχαριστώ. Πισώπλατη μαχαιριά μου δώσατε!

ANNA ΛΟΥΙΖΑ

Εμένα, τι με κατηγορείς; Και γω, το παιδί μου έχασα. Νομίζεις, δε με νοιάζει;

(μπαίνει ο ΟΡΑΤΙΟΣ νυσταγμένος)

ΔΟΝ ΚΑΜΙΝΟ

Ορίστε, να κι ο γιος σου, ο κοιμισμένος.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Τι έγινε; Μητέρα, γιατί με υβρίζει ο πατέρας;

ΔΟΝ ΚΑΜΙΝΟ

Να, τα κατορθώματα της αδελφής σου *(του δίνει το σημείωμα)*. Κάτι πρέπει να κάνω. Δεν μπορώ να μείνω με τα χέρια σταυρωμένα. Να προλάβω, πριν μαθευτεί.

ΟΡΑΤΙΟΣ

(σοκαρισμένος) Δεν γύρισε...

ΔΟΝ ΚΑΜΙΝΟ

Το βρήκα! Ακούστε με καλά κι οι δυο σας. Κάνьте αμέσως το γράμμα αυτό. Και συ *(στον Οράτιο)* θα γράψεις ένα άλλο, όχι, περίμενε, εσύ *(στην Άννα Λουίζα)*, θα γράψεις ένα γράμμα που θα λέει ότι “απαγάγαμε την κόρη σου και θέλουμε λύτρα”, όχι,.. “για να χτυπήσουμε τους πλούσιους...”

ΟΡΑΤΙΟΣ

Την πλουτοκρατία.

ΔΟΝ ΚΑΜΙΝΟ

Τι είπες;

ΟΡΑΤΙΟΣ

Την πλουτοκρατία. Έτσι μας ονομάζει η Βιργινία.

ΔΟΝ ΚΑΜΙΝΟ

“για να χτυπήσουμε την πλουτοκρατία” και λοιπά και λοιπά.

ΑΝΝΑ ΛΟΥΙΖΑ

Μα τι είναι αυτά που λες; Τι γράμμα μου λες να γράψω;

ΔΟΝ ΚΑΜΙΝΟ

Θα γράψεις ένα γράμμα, που θα είναι υποτίθεται από τις Απελευθερώτριες και θα εξηγεί πως απήγαγαν την κόρη μας για να χτυπήσουν τους Ευγενείς, την πλουτοκρατία. Και πως, το ίδιο θα κάνουν και σε άλλες οικογένειες. Κάθισε, γράφε!

ΑΝΝΑ ΛΟΥΙΖΑ

Γράψτο εσύ, Οράτιε, που γράφεις και ωραία.

ΔΟΝ ΚΑΜΙΝΟ

Όχι! Θέλω γυναικείο γραφικό χαρακτήρα. Εξ άλλου, αυτός θα το γράψει με στίχους. Να λείπει! Γράφε!

Έτσι, με το γράμμα αυτό, θα πάω στο δήμαρχο και θα ζητήσω να οργανωθεί απόσπασμα για να κυνηγήσω τις Απελευθερώτριες. Κι ύστερα, θα κρεμάσω τη Βιργινία στην κεντρική πλατεία, σαν τρομοκράτη. Ναι!

ΟΡΑΤΙΟΣ

Μα, αυτό θα είναι ψέμα.

ΔΟΝ ΚΑΜΙΝΟ

Ποιο;

ΟΡΑΤΙΟΣ

Η Ντορέτα έφυγε μόνη της. Το λέει εδώ. (δείχνει το σημείωμα)

ΔΟΝ ΚΑΜΙΝΟ

(αρπάζει το σημείωμα και το κάνει κομματάκια) Πού; Το μόνο σημείωμα που βλέπω είναι αυτό *(δείχνει το ψεύτικο)*. *(φωνάζει τον ΥΠΗΡΕΤΗ)* Γρηγόρη! *(προς τον ΟΡΑΤΙΟ)* Έτσι γράφεται η ιστορία, αγόρι μου. Κοίτα να μαθαίνεις!

ΥΠΗΡΕΤΗΣ

Τι επιθυμεί ο κύριος;

ΔΟΝ ΚΑΜΙΝΟ

Ετοίμασε γρήγορα την άμαξα. Όχι! Το άλογό μου! Είναι επείγον! Και γρήγορα!

ΥΠΗΡΕΤΗΣ

Αμέσως, κύριε!

ΔΟΝ ΚΑΜΙΝΟ

(προς τον ΟΡΑΤΙΟ) Εσύ, ετοιμάσου! Πάμε για... κυνήγι!

(αποχωρούν ο ένας πίσω από τον άλλο)

ΣΚΗΝΗ 3

ΣΚΗΝΙΚΟ ΔΑΣΟΣ

(εμφανίζεται ο ΤΕΛΕΤΑΡΧΗΣ και πίσω του οι ΕΡΓΑΤΕΣ ετοιμάζουν το σκηνικό ΔΑΣΟΣ)

ΤΕΛΕΤΑΡΧΗΣ

Δεν ήταν διόλου δύσκολο, ο Ντον Καμίνο να πείσει το Δήμαρχο να του επιτρέψει να κυνηγήσει τις Απελευθερώτριες, για να συλλάβει τη Βιργινία ως τρομοκράτη. Ήταν, εξ άλλου, κάτι που και ο ίδιος επιθυμούσε διακαώς. Βλέπετε, όλη αυτή η συζήτηση για δημοκρατία, του γύριζε τα άντερα. Αυτό μας έλειπε τώρα! Να αποφασίζει η πλέμπα για το ποιος θα τους κυβερνάει! Δεν είμαστε με τα καλά μας! Σηκώθηκαν τα ποδάρια να χτυπήσουν το κεφάλι! Ε, λοιπόν, αρκετά! Μηδενική ανοχή για την τρομοκρατία! Και η προκήρυξη! Άκου θράσος! Να απειλούν πως θα απαγάγουν όλες τις κόρες των πλουσίων! Αυτό σημαίνει πόλεμο! Και έτσι έγινε.

Ο Δον Καμίνο, με τον Οράτιο και τους υποτακτικούς του, κυνήγησαν τις Απελευθερώτριες, που σκόρπισαν στο δάσος. Η Βιργινία, με το άλογό της, χώθηκε στο πιο σκοτεινό και δύσβατο κομμάτι του δάσους, εκεί που λεν πως ζούνε τα στοιχειά. Κι ενώ όλοι προτίμησαν να μην την ακολουθήσουν, βλέπετε, ο κίνδυνος να σας μαγέψουν τα στοιχειά δεν είναι παίξε γέλασε, κι ενώ όλοι μείνανε πίσω, ο Οράτιος, αγνηφώντας τον κίνδυνο, όρμησε ξοπίσω της. Τη συνάντησή τους θα δούμε τώρα. *(αποχωρεί)*

(Ο ΟΡΑΤΙΟΣ και η ΒΙΡΓΙΝΙΑ ετοιμάζονται να ξιφομαχήσουν. Η ΒΙΡΓΙΝΙΑ φορά μάσκα)

ΟΡΑΤΙΟΣ

Τώρα θα δούμε, μάγισσα, ποιο ειν' το πρόσωπό σου. Ποιου δαίμονα αιμοσταγή είσαι το γέννημα του.

ΒΙΡΓΙΝΙΑ

Βαριά τα λόγια που μου λες κι ήρθε η ώρα τώρα, όλες αυτές οι προσβολές να βρουν τον τιμωρό τους.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Εμπρός λοιπόν, τι στέκεσαι, πλησίασε, αν θέλεις. Η κόψη του σπαθιού μου έτοιμη, να σε καλωσορίσει.

ΒΙΡΓΙΝΙΑ

Δεν ήρθα εγώ κατόπι σου, αίμα για να γυρέψω. Εσύ λοιπόν πλησίασε, που ψάχνεις τη θανή σου.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Ποτέ μου δεν πολέμησα άνθρωπο να φοράει φούστα, δεν θα το κάνω, παρεκτός άμα εσύ ορμήσεις.

ΒΙΡΓΙΝΙΑ

(γελάει) Πλάκα έχεις! Αν, δηλαδή, δεν σου επιτεθώ, εσύ θα κάθεται και θα με βλέπεις;

ΟΡΑΤΙΟΣ

Είναι θέμα αρχής. Δεν μπορώ να επιτεθώ σε μια γυναίκα.

ΒΙΡΓΙΝΙΑ

Ωραία, λοιπόν. Κι εγώ, καβαλάω το άλογό μου και σε χαιρετώ.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Όχι! Αυτό που κάνεις είναι άτιμο. Πρέπει να χτυπηθούμε!

ΒΙΡΓΙΝΙΑ

Πρέπει; Κλασσικός άντρας! Ό,τι ανοησία σας κατέβει στο κεφάλι, της βάζετε ένα πρέπει και... τσουπ, έγινε νόμος.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Με τα πρέπει μένει ο κόσμος σταθερός και δεν...

ΒΙΡΓΙΝΙΑ

...δεν προοδεύει.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Χωρίς αρχές και νόμους, το σύμπαν όλο θα καταρρεύσει.

ΒΙΡΓΙΝΙΑ

Και η δικαιοσύνη; Η ελευθερία; Η ισότητα;

ΟΡΑΤΙΟΣ

Δεν σε καταλαβαίνω.

ΒΙΡΓΙΝΙΑ

Μου μιλάς για νόμους. Όμως, τι αξία έχουν οι νόμοι σας, όταν δεν υπηρετούν τη δικαιοσύνη; Τι αξία έχουν οι αρχές σας, όταν περιορίζουν την ελευθερία του ανθρώπου; Ποιος σας έδωσε το δικαίωμα να εκμεταλλεύεστε άλλους ανθρώπους και να τους κάνετε σκλάβους; Ποιος σας έδωσε το δικαίωμα να φέρεστε στη γυναίκα χειρότερα από τα ζώα σας;

ΟΡΑΤΙΟΣ

Μα... αυτά υπάρχουν από γεννήσεως του κόσμου τούτου.

ΒΙΡΓΙΝΙΑ

Και λοιπόν; Δεν το βλέπεις πως είναι λάθος; Δεν βλέπεις πως έχετε πλάσει τον κόσμο γύρω σας κατά τη δικιά σας εικόνα; Και μετά, είπατε πως τα 'φτιαξε ο Θεός. Θεοποιήσατε τον άνδρα και τις διαστροφές του!

ΟΡΑΤΙΟΣ

Λόγια βαριά και βλάσφημα.

ΒΙΡΓΙΝΙΑ

Είναι; Και ποιος το λέει αυτό;

ΟΡΑΤΙΟΣ

Μα, ο ίδιος ο Θεός.

ΒΙΡΓΙΝΙΑ

Που είναι άντρας και αυτός.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Μα πώς ν' αμφισβητήσεις το Θεό;

ΒΙΡΓΙΝΙΑ

Μα δε χρειάζεται προσπάθεια καμιά. Το κάνετε καθημερινά.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Τι εννοείς;

ΒΙΡΓΙΝΙΑ

Πες μου, σε ποια σελίδα της Γραφής λέει, με πόλεμο το βιος να κλέψεις αλλουνού, να κάψεις, να βιάσεις;

ΟΡΑΤΙΟΣ

Δεν το νομίζω πως μπορώ.

ΒΙΡΓΙΝΙΑ

Μήπως, μάνα και γιους, σκλάβους να κάνεις; Και σαν τα ζώα να χτυπάς και να τους ταπεινώνεις;

ΟΡΑΤΙΟΣ

Μα είναι η απληστία προνόμιο ανδρικό;

ΒΙΡΓΙΝΙΑ

Όχι. Μα είναι η βία. Η γυναίκα, για ό,τι κι αν ποθεί, τον εαυτό της δίνει, με πόνο και μ' αγάπη. Ο άνδρας, πάντα παίρνει. Κι αδιαφορεί, μίσος και πόνο αν σκορπά.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Δεν ξέρω. Τα λόγια σου ακούγονται σωστά. Το μυαλό μου με μπερδεύει.

ΒΙΡΓΙΝΙΑ

Η καρδιά σου, δεν σου λέει πως λέω αλήθεια;

ΟΡΑΤΙΟΣ

Δεν ξέρω. Μέσα μου, η λογική παλεύει με το συναίσθημα. Όλα αυτά που έμαθα να δέχομαι, χωρίς να αμφισβητώ. Κι από την άλλη, η φωνή, μέσα βαθιά μου, να μου λέει...

ΒΙΡΓΙΝΙΑ

Άκουσε τη φωνή. Είναι η συνείδησή σου.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Όχι! Τα λόγια σου με μάγεψαν. Δεν θέλω άλλο ν' ακούσω, σώπασε, και βγάλε το σπαθί σου.

ΒΙΡΓΙΝΙΑ

Αφού το θέλησες εσύ, το άδικο δικό σου!

(ζιφομαχούν)

ΟΡΑΤΙΟΣ

Στα λόγια φαίνεσαι καλή, ας δω και το σπαθί σου.

ΒΙΡΓΙΝΙΑ

Με ευχαρίστηση πολλή, παρ' το, όλο δικό σου.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Βλέπω σαν άντρας πολεμάς, κι ας μοιάζεις με γυναίκα. Δαίμονας σίγουρα θα κρατά κλεισμένη την ψυχή σου.

ΒΙΡΓΙΝΙΑ

Ανόητος που είσαι!

(Με μια επιδέξια κίνηση, η ΒΙΡΓΙΝΙΑ αφοπλίζει τον ΟΡΑΤΙΟ και κολλάει πάνω του με το σπαθί της στο λαιμό του. Ο ΟΡΑΤΙΟΣ τής τραβά τη μάσκα και αποκαλύπτει το πρόσωπό της. Μένουν έτσι, ακίνητοι, για λίγα δευτερόλεπτα και μετά η ΒΙΡΓΙΝΙΑ φεύγει τρέχοντας. Ο ΟΡΑΤΙΟΣ, στέκει μαγεμένος από την ομορφιά της)

ΟΡΑΤΙΟΣ

Θέε μου, τι ήτανε αυτό; Γιατί χτυπά η καρδιά μου; Δεν είναι φόβος, δεν ειν' χαρά, τέτοιο συναίσθημα πρώτη φορά το νιώθω. Πόνος γλυκός μες στην καρδιά και πεταλούδες μύριες, στα σωθικά μου μέσα. Αν κι έχει φύγει μακριά, ακόμα εκείνη νιώθω, το άγγιγμα του κορμιού της το ζεστό, της σάρκας τ' άρωμά της. Τα χείλη τα όμορφα ποθώ, τα μάτια, το λαιμό της. Άραγε θα την ξαναδώ; Σαν πυρετός να μου 'ρθε... Θεέ μου, τι έκανα ο τρέλος, την άφησα να φύγει. Τώρα, το δίχως άλλο χάθηκε για πάντα απ' τη ζωή μου... Μα τι 'ναι αυτά που λέω; Με μάγεψε, αυτό είναι σίγουρο. Θα μεταλάβω το πρωί κι αυτήν θα την ξεχάσω... Τα μάτια της, τα χείλη της, η ανάσα της καυτή στο πρόσωπό μου... Τρελάθηκες, Οράτιε, σύνελθε πια, διώξ' την απ' το μυαλό σου. Πρέπει, το συντομότερο, πίσω πια να γυρίσω, στο σπίτι μου, στα γνώριμα τα πρόσωπα των δικών μου... Πού να' ναι άραγε αυτή, πού γέρνει το κορμί της; Υπάρχει κάποιος να την καρτερά, κάποιος την αγκαλιάζει; Όχι, δε θέλω άλλο να σκέφτομαι, φύγε απ' το μυαλό μου.

Ο φίλος μου, ο Στέφανος, αυτός θα με λυτρώσει. Με το φαί και το πιωτό, τα μάτια της θα σβήσω. Τραγούδια και χοροί, στο καπηλειό το βράδυ, αυτά θα σβήσουν τη φωνή που στα αυτιά μου ακόμη έχω. Αυτό θα κάνω, κι είναι σίγουρο πως αύριο, τίποτα απ' όσα νιώθω, δεν θα 'χει μείνει, τα μάγια της θα σβήσουν.

(αποχωρεί από τη σκηνή ενώ από την άλλη εμφανίζεται η ΜΟΙΡΟΛΕΤΑ 3)

ΜΟΙΡΟΛΕΤΑ 3

Αμ δε σβήνει η φωτιά του έρωτα με το κρασί, καημένο μου αγόρι. Ολημερίς κι ολονυχτίς, αυτή, που βέλος γλυκό σου κάρφωσε μες την καρδιά, τη σκέψη σου θα κυβερνά. Αλίμονο...(σταματάει σαν να ξέχασε τα λόγια της) Τι λέω μετά; Να πάρει... (προς το κοινό) Και τους το είπα. Δεν είμαι γω για ποιήματα. Αυτός, εκεί. Όχι, θα το πεις. Πώς θα το πω, χρυσέ μου; Εδώ, την Μπουμπουλίνα με βάλανε να πω στη Πέμπτη Δημοτικού και γω... Αντζελα τους τραγούδησα. Ναι! Να σας πω και σας ένα; Όχι, ε; Τέλος πάντων. Τώρα τι γίνεται, που έπρεπε κάτι να σας πω... Α, το βρήκα. Χεσ' το ποίημα. Θα σας πω, με δικά μου λόγια, το παρακάτω.

ΜΟΙΡΟΛΕΤΑ 3

Το παλικάρι μας, ο Οράτιος, πού 'σαι καλέ; *(μπαίνει ο ΟΡΑΤΙΟΣ που βηματίζει πέρα δώθε προβληματισμένος)* Ο Οράτιος, λοιπόν, στιγμή δεν ησύχασε το φουκαριάτικο *(πλησιάζει προς το μέρος του και τον ακολουθεί στο πήγαινε έλα)*. Η Βιργινία δεν έλεγε να φύγει απ' το μυαλό του. Τα βράδια, έφευγε απ' το σπίτι του και χωνόταν στο δάσος, στο ίδιο εκείνο σημείο που την άφησε να φύγει. Στο σπίτι έλεγε πως τάχα ένωθε φούσκωμα απ' το φαί και πήγαινε για βόλτα στο ποτάμι. Μα το φούσκωμα δεν ήταν στην κοιλιά. Ήταν ... καλέ ντροπή, πού πήγε το μυαλό σας; Στην καρδιά πήγα να πω. Α πα πα... Στο δάσος λοιπόν χωνόταν ελπίζοντας πως κάποια νύχτα θα συναντούσε εκείνη, εκεί, στο ίδιο ακριβώς σημείο. Όμως, οι μέρες πέρναγαν και η απελπισία του πως δεν θα την ξαναδεί ποτέ, μεγάλωνε. Μέχρι που...

(αποχωρεί, με αέρινα βηματάκια, προς τα πίσω ενώ από την άλλη μεριά εμφανίζεται η ΒΙΡΓΙΝΙΑ, που κρύβεται πίσω από ένα δέντρο και κρυφακούει)

ΟΡΑΤΙΟΣ

Αυτό ήτανε, λοιπόν. Η μοίρα, άσχημο παιχνίδι μου 'παιξε. Εκεί που όλα πήγαιναν καλά κι ευτυχισμένος ήμουν, μου έστειλε στο δρόμο μου έναν άγγελο, ή μήπως δαίμονα, δεν ξέρω, να μου τ' αλλάξει όλα. Με μια ματιά της έφτασε, τον κόσμο μου, σαν το καθρέφτη που ραγίζει, έτσι να τον διαλύσει... Αχ, φτωχή μου καρδιά, πάψε να κλαις! Άλλο μη με πονάς! Παρ' το χαμπάρι! Αυτήν, που τόσο ποθείς να δεις ξανά, δεν πρόκειται να ξανασυναντήσεις... Ας ήταν μια στιγμή μονάχα. Να άκουγα απ' τα χείλη της πως δεν έχω ελπίδα, ίσως αυτό να γιάτρευε την πληγή που άνοιξε στα στήθια μου, ίσως... Αλίμονο, ποιον κοροϊδεύω. Αν δεν τη βρω, θα τρελαθώ... Κοίτα με! Τι γυρεύω εγώ εδώ, που άνθρωποι δεν πατάνε; Ούτε στοιχιά, ούτε δαίμονες δεν με φοβίζουν πια; Μακάρι να ερχόντουσαν αυτά, τις σάρκες μου να φάνε. Έτσι, να λυτρωθώ για πάντα... Αλίμονο, τα χείλη της δεν θα γευτώ ποτέ, και το κορμί της, που τόσο λαχταρώ, ποτέ δεν θα τ' αγγίξω... Τι ζωή είναι αυτή που μ' απομένει; Μόνος, χωρίς καρδιά, χωρίς ψυχή, με την εικόνα της να με στοιχειώνει, ως τα βαθιά γεράματα, έτσι, δυστυχισμένος.

ΒΙΡΓΙΝΙΑ

(παραμένει κρυμμένη και μιλά με βαριά φωνή, σαν άντρας)

Τι γυρεύεις, ξένε, μέσα στο δάσος τέτοιαν ώρα; Δεν ξέρεις πως στοιχειά παράξενα και ξωτικά ολόγυρα σε ζώνουν;

ΟΡΑΤΙΟΣ

Ποιος είσαι; Τι ζητάς; Εμπρός, φανερώσου!

ΒΙΡΓΙΝΙΑ

Το σκοτάδι είναι φίλος μου. Λέω να μείνω εδώ, μαζί του.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Αν είσαι ληστής, εμπρός πάρε το πουγκί μου κι άσε με στην ησυχία μου.

ΒΙΡΓΙΝΙΑ

Εύκολα παραδίνεσαι. Κι αν θέλω τη ζωή σου;

ΟΡΑΤΙΟΣ

Έλα, παρ' την κι αυτήν. Τι να την κάνω. Αφού δεν έχω εκείνην. Έλα. Αντίσταση δεν θα προβάλλω.

ΒΙΡΓΙΝΙΑ

Ποια είναι εκείνη που, για χάρη της, χαρίζεις τη ζωή σου;

ΟΡΑΤΙΟΣ

Και να σου πω, δεν τη γνωρίζεις.

ΒΙΡΓΙΝΙΑ

Δοκίμασέ με!

ΟΡΑΤΙΟΣ

Βιργινία, το όνομά της. Αυτό έχει χαραχτεί, με πύρινη σφραγίδα, μες στην ψυχή, για πάντα. Βιργινία!

ΒΙΡΓΙΝΙΑ

Γνωρίζω μια Βιργινία. Μα, δεν νομίζω πως αξίζει γι' αυτήν να κλαις.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Τι ξέρεις, πες μου. Κι εγώ, δεν ειμ' αγάριστος. Θα σ' ανταμείψω πλούσια.
Μπορείς σε κείνη να με πας; Πες μου, γιατί σωπαίνεις;

ΒΙΡΓΙΝΙΑ

Να σε προλάβω προσπαθώ. Μα χείμαρρος οι λέξεις, από το στόμα βγαίνουν.
Τόσο πολύ τη νοιάζεσαι, που να πληρώσεις θέλεις; Κι αν είναι καμιά
πρόστυχη; Ανάξια για σένα;

ΟΡΑΤΙΟΣ

Ούτε με νοιάζει. Ό,τι κι αν είναι... μία στιγμή μονάχα να τη δω...

ΒΙΡΓΙΝΙΑ

(ξεπροβάλλει σιγά σιγά) Ορίστε λοιπόν. Με είδες. Να η στιγμή που λαχταράς.
Τώρα; Τι άλλο θέλεις;

ΟΡΑΤΙΟΣ

Εσύ!

ΒΙΡΓΙΝΙΑ

Εγώ! Είναι επικίνδυνα εδώ, το ξέρεις;

ΟΡΑΤΙΟΣ

Ήρθα...

ΒΙΡΓΙΝΙΑ

Ναιιι....

ΟΡΑΤΙΟΣ

Σκεφτόμουν πως την κουβέντα μας αφήσαμε στη μέση...

ΒΙΡΓΙΝΙΑ

Κι ήρθες να την τελειώσουμε.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Ναι, δηλαδή...

ΒΙΡΓΙΝΙΑ

Πώς τελειώνει λοιπόν;

ΟΡΑΤΙΟΣ

Βιργινία...

ΒΙΡΓΙΝΙΑ

Αυτό είναι τ' όνομά μου.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Βιργινία, εγώ...

ΒΙΡΓΙΝΙΑ

Πιο πριν, καλύτερα τα έλεγες. Τώρα τι έχεις πάθει; Μήπως, πίσω απ' το δέντρο να κρυφτώ;

ΟΡΑΤΙΟΣ

Όχι, μη... μην ξαναφύγεις. Κάθε φορά που βήμα κάνεις πιο μακριά, κομμάτι ξεριζώνεις, από την άχρηστη καρδιά, που κρύβω στο κορμί μου.

ΒΙΡΓΙΝΙΑ

Τι σου 'χει κάνει η καρδιά, που εδώ μπροστά μου βρίζεις;

ΟΡΑΤΙΟΣ

Υπάρχει, αυτό είναι το σφάλμα της.

ΒΙΡΓΙΝΙΑ

Δεν σε καταλαβαίνω.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Υπάρχει και χτυπά αδιάκοπα μέσα στο θώρακά μου.

ΒΙΡΓΙΝΙΑ

Εκεί την έβαλε ο Θεός, αυτή και η δουλειά της.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Μα να χτυπά για μένανε.

ΒΙΡΓΙΝΙΑ

Γιατί, για ποιον χτυπάει;

ΟΡΑΤΙΟΣ

Για σένα, έλα και άκου την, μίλα της να σωπάσει.

ΒΙΡΓΙΝΙΑ

Αστόχαστα τα λόγια σου, γιατί να τα πιστέψω; Μήπως, δεν είσαι εσύ αυτός, ξοπίσω μου μια νύχτα, σαν κυνηγός που όρμισες, σαν λύκος, το αίμα μου να χύσεις;

ΟΡΑΤΙΟΣ

Εγώ... Εγώ είμαι αυτός που περιγράφεις. Πόσες συγγνώμες να ζητήσω, πόσο να προσκυνήσω; Συγχώρα με.

ΒΙΡΓΙΝΙΑ

Τα λόγια είναι εύκολα, μα οι πράξεις σου μετράνε.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Πες μου! Ό,τι μου πεις θα κάνω. Πες μου λοιπόν! Πιο πρόθυμο από μένα δεν θα βρεις, πες μου, πες μου κι ό,τι ορίζεις, εγώ θα κάνω ευθύς.

ΒΙΡΓΙΝΙΑ

Σήκω, σαν σκλάβος μην κυλιέσαι. Το ξέρω πως πολλές φορές, εδώ γυρνάς τις νύχτες. Σε έχω δει, σε άκουσα. Να σταματήσεις θέλω.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Βιργινία...

ΒΙΡΓΙΝΙΑ

Άσε με να τελειώσω! Αν θέλεις να με ξαναδείς, υπάρχει κι άλλος τρόπος.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Πες τον μου! Σε ακούω.

ΒΙΡΓΙΝΙΑ

Κάτω στον ποταμό, εκεί στον μύλο, υπάρχει γέφυρα μικρή, ξύλινη, με μία πέτρα, αρχαία, καθώς φαίνεται, έτσι λέει ο μύθος. Εκεί θα περιμένεις να με δεις, όταν σημάνει δέκα, επτά βραδιές από αυτήν και πέρα. Άμα δεν έρθω, ξέχνα το, φύγε, λησμόνησέ με.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Επτά βραδιές είναι πολλές. Ατέλειωτος ο χρόνος.

ΒΙΡΓΙΝΙΑ

Αυτός που αγαπά, ξέρει να περιμένει. Και δεν μου φτάνει μόνο αυτό.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Πες μου, τι άλλο θέλεις.

ΒΙΡΓΙΝΙΑ

Είσαι αρχοντόπουλο τρανό, ρώτησα κι έχω μάθει. Αν, δίπλα μου, αισθήματα αγνά σε φέρνουν κι όχι ο πόθος του κορμιού που η λαγνεία ανάβει, τότε, πρέπει ό,τι ζητά η καρδιά μου, πρόθυμα να το θέλεις.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Τι είναι, πες το μου!

ΒΙΡΓΙΝΙΑ

Δικαιοσύνη, ελευθερία, ισότητα!

ΟΡΑΤΙΟΣ

Αλίμονο μου, τι ζητάς, τον κόσμο να γυρίσω τα πάνω κάτω, πώς μπορώ;

ΒΙΡΓΙΝΙΑ

Φτάνει να προσπαθήσεις.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Βαρύ φορτίο μου 'δωσες, όμως θα το σηκώσω. Απ' αύριο το πρωί, θα δεις, ποιος είμαι, τι αξίζω. Κι όταν ξαναταμώσουμε, τα μάτια σου, που απόψε κρύβεις, περήφανα θα με κοιτούν.

BIRGINIA

Θα περιμένω.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Υπόσχεση μου δίνεις κι εγώ γι' αυτήν θα ζω, επτά ακόμη μέρες.

BIRGINIA

Πρέπει να φύγω, τώρα.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Στάσου! Γύρισε, το πρόσωπό σου μια στιγμή να δω, μη μου το κρύβεις άλλο.
Δώσε μου δύναμη να ζω.

(η BIRGINIA γυρνά και στέκονται απέναντι ο ένας στον άλλον. Ο ΟΡΑΤΙΟΣ απλώνει το χέρι του να χαιδέψει τρυφερά το πρόσωπό της. Εκείνη δέχεται το χάδι του με ευχαρίστηση. Μετά, τινάζεται απότομα)

BIRGINIA

Πρέπει να φύγω.

(Η BIRGINIA φεύγει τρέχοντας)

ΣΚΗΝΗ 4

ΣΚΗΝΙΚΟ ΑΡΧΟΝΤΙΚΟ

(Εμφανίζεται η ΜΟΙΡΟΛΕΤΑ 3 ενώ οι ΕΡΓΑΤΕΣ ετοιμάζουν το σκηνικό ΑΡΧΟΝΤΙΚΟ, όπως αυτό περιγράφεται στη ΣΚΗΝΗ 2)

ΜΟΙΡΟΛΕΤΑ 3

(προσπαθεί να απαγγείλει) Κίνησε απ' το πρωί της επομένης μέρας, το έργο το δυσβάσταχτο να φέρει... Τέλος πάντων! Που λέτε, λοιπόν, ο Οράτιος, ξεκίνησε από την επόμενη κιόλας μέρα να εφαρμόσει αυτά που υποσχέθηκε στη Βιργινία. Ο Δον Καμίνο, για άλλη μια φορά, έλειπε σε... “επαγγελματικό ταξίδι”, όπως λένε οι παντρεμένοι, που κουτσουκέλα σκαρώνουνε στην πλάτη της συζύγου. Κι ο Δον Καμίνο, σε αυτά, ήτανε μάστορας μεγάλος. Σε κάθε πόλη κι από μια ερωμένη. Ααααχ, να 'χε και μένα! Πώς τις προλάβαινε, κανείς δεν ξέρει.

Ξεκίνησε, λοιπόν, ο Οράτιος τις αγαθοεργίες. Άνοιξε τις αποθήκες κι άρχισε να μοιράζει αλεύρι και μέλι και κρασί και όσπρια, να χορτάσει ο κάθε πεινασμένος. Και δεν σταμάτησε εκεί. Τους δούλους, τούς χάρισε την ελευθερία τους και τους ζήτησε να δουλεύουν γι' αυτόν, άκουσον άκουσον, με αμοιβή! Ήρθε ο κόσμος ανάποδα, σας λέω!

ΜΟΙΡΟΛΕΤΑ 2

(μπαίνει τρέχοντας) Ουι, ουι, ουι. Καϊκαμι!

ΜΟΙΡΟΛΕΤΑ 3

Τι 'ναι, μωρή τρελή; Τι έπαθες και με διακόπτεις;

ΜΟΙΡΟΛΕΤΑ 2

Καϊκαμι σι λέω, καϊκαμι!

ΜΟΙΡΟΛΕΤΑ 3

Καήκαμε, το κατάλαβα. Γιατί καήκαμε;

ΜΟΙΡΟΛΕΤΑ 2

Ήρθε!

ΜΟΙΡΟΛΕΤΑ 3

Ποιος;

ΜΟΙΡΟΛΕΤΑ 2

Ήρθε ου κύριους. Ου Ντον Καμίνο!

ΜΟΙΡΟΛΕΤΑ 3

Αμάν! Γύρισε ο Ντον Καμίνο;

ΜΟΙΡΟΛΕΤΑ 2

Γύρσε που να μη γυρζε, θέ μου, σχώρνα με! Κι είναι πυρ και μανία!

ΜΟΙΡΟΛΕΤΑ 3

Γιατί είναι πυρ και μανία;

ΜΟΙΡΟΛΕΤΑ 2

Ήμαθε τα καμώματα του κανακάρ τ.

ΜΟΙΡΟΛΕΤΑ 3

Του ποιου;

ΜΟΙΡΟΛΕΤΑ 2

Του κανακάρ τ. Του γιου του ντε.

ΜΟΙΡΟΛΕΤΑ 3

Όπα. Με μπέρδεψες με τ' αγγλικά. Τι λες, μορφή;

ΜΟΙΡΟΛΕΤΑ 2

Ωχού, να, μαρή, δεσ!

(Μπαίνει νευριασμένος ο ΔΟΝ ΚΑΜΙΝΟ ακολουθούμενος από την ANNA ΛΟΥΙΖΑ και τον ΣΙΟΡ ΤΣΙΤΣΙΟΛΙΝΙ)

ΔΟΝ ΚΑΜΙΝΟ

Αυτό είναι προδοσία! Εσχάτη προδοσία! Από το ίδιο μου το παιδί! Από το αίμα μου!

ANNA ΛΟΥΙΖΑ

Έλα, καλέ μου, παιδί είναι, μη θυμώνεις!

ΔΟΝ ΚΑΜΙΝΟ

Να μη θυμώνω; Να μη θυμώνω, που βαλθήκατε οικογενειακώς να με τρελάνετε; Πρώτα, η κόρη σου φεύγει μ' αυτές τις... και τώρα, ο γιος σου, ο ονειροπαρμένος! Τι καμώματα είναι αυτά, μου λες; Πήγε και απελευθέρωσε τους δούλους μου; Τους δούλους μου; Τους δικούς μου δούλους, που τους είχα διαλεγμένους έναν έναν; Σαν παιδιά μου τους είχα, τους δουλάκους μου!

ANNA ΛΟΥΙΖΑ

Εντάξει, ας μην υπερβάλλουμε...

ΔΟΝ ΚΑΜΙΝΟ

Γιατί; Δεν κατάλαβα! Δεν φροντίζω, εγώ, τους δούλους μου; Δεν φροντίζω, εγώ, να μην τους λείπει τίποτα... από τα χρειαζόμενα; Δεν έχουν κάθε μέρα ένα γεύμα; Δεν έχουν φως, τηλέφωνο, ίντερνετ;

ANNA ΛΟΥΙΖΑ

Τι πράγμα;

ΔΟΝ ΚΑΜΙΝΟ

Άσε με, κοντεύω να τρελαθώ! Θα χάσω τα μυαλά μου.

ΣΙΟΡ ΤΣΙΤΣΙΟΛΙΝΙ

Ησυχάστε, αγαπητέ μου! Μην κάνετε έτσι! Θα υπάρχει κάποια λύση.

ΔΟΝ ΚΑΜΙΝΟ

Είπα, το παιδί είναι λίγο φευγάτο! Μιλάει με ποιήματα, κόβει βόλτες στους κήπους και παραμιλά. Εντάξει. Είπα, παιδί μου είναι. Ας κάνω υπομονή. Πού θα πάει, θα συνέλθει. Δεν μπορεί. Αλλά αυτός είναι θεότρελος! Θεότρελος! Και, για όλα, φταις εσύ!

ANNA ΛΟΥΙΖΑ

Ναι, ρίξε τα πάνω μου τώρα.

ΔΟΝ ΚΑΜΙΝΟ

Εσύ! Εσύ τον κακόμαθε! Είχες υποχρέωση, σαν μάνα...

ΑΝΝΑ ΛΟΥΙΖΑ

Σαν μάνα! Σαν μάνα! Κι εσύ; Εσύ, σαν πατέρα, πού ήσουνα, που μ' άφησες μονάχη μου να αναθρέψω δυο παιδιά! Ολομόναχη! Εσύ, σαν πατέρα, πότε ασχολήθηκες μαζί του, μου λες; Πότε τον πήρες στο κυνήγι; Στα ταξίδια σου; Πότε τον πήρες, να περάσει λίγο χρόνο δημιουργικό μαζί σου;

ΔΟΝ ΚΑΜΙΝΟ

Μην προσπαθείς να με μπερδέψεις με όλα αυτά τα... παιδαγωγικά... Πού να τον έπαιρνα, που όλη μέρα τρέχω, να μη σας λείψει τίποτα; Ε; Με τα κουτσούβελα θα ασχολιόμουν ή με το πώς να αυξήσω το βιος μας; Πώς θα' χες, κυρία μου, τα λούσα σου, τις υπηρετρίες σου, τα χρυσαφικά και τα πετράδια σου; Η δουλειά του άντρα, κυρία μου, είναι να φέρνει το χρήμα στο σπίτι. Και αυτό έκανα. Με κόπο και ιδρώτα! Και να το ευχαριστώ! Ο γιος μου, να μοιράζει ψωμί και λάδι στους... πειναλέους... το βιος μου, το λαδάκι μου! Και συ, να με κατηγορείς ότι δεν είμαι καλός πατέρας. Ευχαριστώ πολύ!

ΑΝΝΑ ΛΟΥΙΖΑ

Δεν είπα αυτό! Απλώς... είπα πως θα μπορούσες να αφιέρωνες λίγο περισσότερο χρόνο. Τώρα, αν δεν μπορούσες... τι να πω.

ΔΟΝ ΚΑΜΙΝΟ

Αμ δεν μπορούσα, κυρία μου! Γιατί; Εγώ, νομίζεις, δεν ήθελα να έχω λίγο ελεύθερο χρόνο; Να ασχοληθώ με την οικογένειά μου; Τα παιδάκια μου; Τη γυναικούλα μου;

ΑΝΝΑ ΛΟΥΙΖΑ

Αλήθεια το λες;

ΔΟΝ ΚΑΜΙΝΟ

Γιατί, σου 'χω πει εγώ ποτέ ψέματα; Δεν θέλω εγώ να βρεθώ κοντά σου, να σ' αγκαλιάσω, όπως παλιά, θυμάσαι, που είμαστε νέοι... χωρίς σκοτούρες και βάσανα; Ξέρεις πόσες φορές είπα, “θα τα παρατήσω όλα, να πάνε στο διάολο τα πλούτη και τα σπίτια και τα κοσμήματα κι οι δεξιώσεις, τα μετάξια και τ' ασήμια”; Εγώ, τι θέλω; Τη γυναικούλα μου και τα παιδάκια μου! Κι ας ζω και σε καλύβα.

ANNA ΛΟΥΙΖΑ

Ας μην υπερβάλλουμε! Όχι και σε καλύβα!

ΔΟΝ ΚΑΜΙΝΟ

Γιατί όχι; Τι αξία έχουν τα παλάτια κι οι υπηρέτες; Τα χρυσά τα μπάνια; Μπάνιο θες; Να, δεξ το ποτάμι! Όσο νερό ζητάς...

ANNA ΛΟΥΙΖΑ

Θα αστειεύεσαι βέβαια! Πάγωσα και μόνο με τη σκέψη. Καλέ μου, καταλαβαίνω πως είσαι κουρασμένος και μαύρες σκέψεις σε κυκλώνουν. Να πω να σου ετοιμάσουν το μπάνιο σου, με τ' άλατα, που σου αρέσουν; Να στείλω και την Ευθυμία, να σου τρίψει την πλατούλα, να σου κάνει λίγο μασαζάκι να χαλαρώσεις; Ή μήπως προτιμάς... να έρθω εγώ;

ΔΟΝ ΚΑΜΙΝΟ

Όχι, μωράκι μου. Είμαι πολύ κουρασμένος. Ας ετοιμάσουν την πισίνα. Θα πάρω το μπάνιο μου μαζί με τον Σιόρ Τσιτσιολίνι, για να συζητήσουμε και τα θέματα που προκύψανε με το γιο μας. Να βρούμε μια λύση.

ANNA ΛΟΥΙΖΑ

Καλά! Να σου πω *(τον τραβάει μακριά από τον ΣΙΟΡ ΤΣΙΤΣΙΟΛΙΝΙ για να του πει εμπιστευτικά)* Αυτόν εδώ, εγώ δεν τον εμπιστεύομαι.

ΔΟΝ ΚΑΜΙΝΟ

Ποιον; Τον Σιόρ...

ANNA ΛΟΥΙΖΑ

Αυτόν! Να τον προσέχεις! Πολύ γυναικωτός μού φαίνεται!

ΔΟΝ ΚΑΜΙΝΟ

Ο Σιόρ...

ΑΝΝΑ ΛΟΥΙΖΑ

Δεν βλέπεις κουνήματα; Τα χέρια του, πώς κουνά με χάρη; Αμ τ' άλλο; Μου μοιάζει να 'χει και... βυζιά!

ΔΟΝ ΚΑΜΙΝΟ

Γυναίκα, τι είναι αυτά που λες; Ο Σιόρ...

ΑΝΝΑ ΛΟΥΙΖΑ

Αμ, η κολόνια; Γυναικεία! Βρωμίσανε τα ρούχα σου με την κολόνια του. Έφτασα να νομίζω πως με απατούσες.

ΔΟΝ ΚΑΜΙΝΟ

Μα, για όνομα του Θεού, πού πήγε το μυαλό σου; Εγώ, να... ούτε που τολμάω να το προφέρω... εσένα; Πώς μόρεσες να σκεφτείς κάτι τέτοιο;

ΑΝΝΑ ΛΟΥΙΖΑ

Γυναίκα είμαι! Και μάλιστα παραμελημένη γυναίκα. Μου λείπεις, καμινέτο μου!

ΔΟΝ ΚΑΜΙΝΟ

Και μένα μου λείπεις, πέρδικά μου. Λοιπόν, σήμερα.

ΑΝΝΑ ΛΟΥΙΖΑ

Σήμερα; Αλήθεια μού λες;

ΔΟΝ ΚΑΜΙΝΟ

Αλήθεια. Απόψε το βράδυ, θα σε επισκεφτώ. Να με περιμένεις!

ΑΝΝΑ ΛΟΥΙΖΑ

Αααχ, θα περιμένω, θα περιμένω! Πάω να ετομαστώ! Να είμαι έτοιμη. Για σένα! (φεύγοντας) Θα περιμένω... καμινέτο μου.

ΣΙΟΡ ΤΣΙΤΣΙΟΛΙΝΙ

Καμινέτο μου! Μην ξεράσω! Γι' αυτό μ' έφερες εδώ; Για να σε βλέπω να χαϊδολογιέσαι με τη γυναίκα σου; Γι' αυτό ντύθηκα εγώ σαν καρνάβαλος; Μόνο μπροστά μου που δεν...

ΔΟΝ ΚΑΜΙΝΟ

Ζήλεψε το μωρό μου;

ΣΙΟΡ ΤΣΙΤΣΙΟΛΙΝΙ

Εγώ! Να ζηλέψω αυτήν την... να μην πω.

ΔΟΝ ΚΑΜΙΝΟ

(την αγκαλιάζει) Έλα, παραδέξου το! Ζήλεψες!

ΣΙΟΡ ΤΣΙΤΣΙΟΛΙΝΙ

(του ξεφεύγει) Να μου κάνεις τη χάρη!

ΔΟΝ ΚΑΜΙΝΟ

Μου θύμωσε το μωράκι μου *(προσπαθεί να την αγκαλιάσει, αυτή ξεγλιστράει)*

ΣΙΟΡ ΤΣΙΤΣΙΟΛΙΝΙ

Καμινέτο της, συμμαζέψου! Θα μας δούνε!

ΔΟΝ ΚΑΜΙΝΟ

Έλα, μην είσαι τόσο σκληρή μαζί μου. Μια αγκαλίτσα μόνο, ένα φιλάκι!

ΣΙΟΡ ΤΣΙΤΣΙΟΛΙΝΙ

Όχι! Να συγκρατηθείς! Όπως συγκρατήθηκα κι εγώ και δεν την έπιασα, να την ξεμαλλιάσω. Ήθελα να 'ξερα! Τι σκεφτόμουνα, η ανόητη! Πώς σε άφησα να με πείσεις να μπλέξω μ' αυτόν τον τρόπο; Να μεταμφιεστώ, λέει, σε άντρα!

ΔΟΝ ΚΑΜΙΝΟ

Για να είμαστε συνέχεια μαζί. Εσύ, το ζήτησες!

ΣΙΟΡ ΤΣΙΤΣΙΟΛΙΝΙ

Ναι, σαν άντρας με γυναίκα. Όχι, έτσι! Κι αν με καταλάβουν; Σκέφτεσαι το ρεζίλι μου, αν με καταλάβουν;

ΔΟΝ ΚΑΜΙΝΟ

Α, ηθοποιός ήθελες να γίνεις. Ορίστε! Ο ρόλος της ζωής σου!

ΣΙΟΡ ΤΣΙΤΣΙΟΛΙΝΙ

Ναι, κορόιδευε. Θεέ μου, τι κάνω;

ΔΟΝ ΚΑΜΙΝΟ

Μην αγχώνεσαι. Μια χαρά τα πας! Μόνο κοίτα ν' αλλάξεις άρωμα. Σε μυρίστηκε η γυναίκα μου.

ΣΙΟΡ ΤΣΙΤΣΙΟΛΙΝΙ

Συμφορά μου!

(μπαίνει η ΕΥΘΥΜΙΑ)

ΕΥΘΥΜΙΑ

Έτοιμη η πισίνα, κύριε.

ΔΟΝ ΚΑΜΙΝΟ

Ευχαριστώ, παιδί μου.

ΕΥΘΥΜΙΑ

Θα με χρειαστείτε τίποτα άλλο;

ΔΟΝ ΚΑΜΙΝΟ

Όχι, ευχαριστώ. Είσαι ελεύθερη. Και να μην μας ενοχλήσει κανείς. Έχουμε να συζητήσουμε πολύ σημαντικά θέματα με τον Σιόρ Τσιτσιολίνι.

ΕΥΘΥΜΙΑ

Μάλιστα, κύριε.

ΔΟΝ ΚΑΜΙΝΟ

(προς τον ΣΙΟΡ ΤΣΙΤΣΙΟΛΙΝΙ) Παρακαλώ, αγαπητέ μου, ελάτε μαζί μου.

ΣΙΟΡ ΤΣΙΤΣΙΟΛΙΝΙ

Σας ακολουθώ.

(η ΕΥΘΥΜΙΑ μένει πίσω)

ΕΥΘΥΜΙΑ

Όχι, τώρα πείτε μου! Σας πείθει εσάς η μεταμφίεση; Εμένα πάντως, όχι. Φως φανάρι, τι κρύβει ο... σιόρ, κάτω απ' τα παντελόνια. Δεν είδατε κουνήματα; Σαν τη γαλέρα σε τρικυμία πάει... η άχαρη...

Εγώ, που λέτε, αμέσως την κατάλαβα... την αντροχωρίστρα. Με το που πάτησε εδώ μέσα. Κοντεύει μήνας πια. Απ' το ταξίδι του, όταν γύρισε ο κύριος, το τελευταίο, μαζί με τις βαλίτσες, μας έφερε και δαύτην.

Είναι να απορεί κανείς με την κυρά μου! Μα, τίποτα δεν καταλαβαίνει πια! Εδώ, καλέ, νούμερο στο θέατρο έχουνε γίνει τα κερατιάτικα του Ντον Καμίνο. Αλλά, δεν ανησυχώ. Σύντομα, ο ...σιορ, θα πάει από κει που ήρθε. Έτσι είναι ο αφέντης μου. Με όσες κι αν κοιμηθεί, σύντομα τις βαριέται. Και πάντα στην Ευθυμούλα του γυρνάει. Καλό το ξένο, δεν λέω, μα το δικό σου (δείχνει τον εαυτό της), πιο γλυκό.

Με τη γυναίκα του; Πού θέλετε να ξέρω τι κάνει με τη γυναίκα του; Α, όλα κι όλα! Εγώ, δεν παρεμβαίνω στα ζευγάρια. Ας κάνει ό,τι θέλει. Δικαίωμά του είναι.

Μόνο, καμιά φορά, σκέφτομαι την κυρά μου και τη λυπάμαι, την καημένη. Έτσι που τη βλέπω, είναι σαν το πουλί κλεισμένο στο κλουβί. Σ' ένα ολόχρυσο κλουβί, δε λέω, μα δεν παύει να 'ναι κλουβί. Αυτή είναι η ζωή της. Ζωή κι αυτή! Μα κι απ' την άλλη, να δει παραέξω δεν μπορεί; Ποιος την κρατάει;

(μπαίνει η ΜΟΙΡΟΛΕΤΑ 1)

ΜΟΙΡΟΛΕΤΑ 1

Τα πλούτη! Δεμένη με αυτά, από μικρό ακόμη κοριτσάκι, έμαθε πως η ευτυχία είναι αυτά και τίποτα άλλο. Αγάπη, δεν ένιωσε. Ούτε από μάνα ούτε από πατέρα. Με παραμάννα μεγάλωσε, αρχοντοπούλα τρανή, του Μεγάλου Μάγιστρου η κόρη. Υπηρέτριες είχε, αντί για φίλες. Οι δάσκαλοί της, σκλάβοι. Τη δίδαξαν αυτά που όριζε ο πατέρας της και τίποτα άλλο. Πώς να είναι κυρία, πώς να διατάζει το υπηρετικό προσωπικό, πώς να φέρεται στις συναθροίσεις των πλουσίων, ακόμη και πώς να φλερτάρει, όταν ο γαμπρός θα έχει επιλεγεί.

ΕΥΘΥΜΙΑ

Πώς να είναι κυρία.

ΜΟΙΡΟΛΕΤΑ 1

Ακριβώς.

ΕΥΘΥΜΙΑ

Και δεν έμαθε ποτέ πώς να είναι γυναίκα.

ΜΟΙΡΟΛΕΤΑ 1

Άνθρωπος! Με συναισθήματα και επιθυμίες!

ΕΥΘΥΜΙΑ

Με όνειρα!

ΜΟΙΡΟΛΕΤΑ 1

Με αγάπη! Ποτέ δεν έμαθε τι είναι η πραγματική αγάπη. Αντί γι' αυτήν, τα πρέπει και οι συμβιβασμοί.

ΕΥΘΥΜΙΑ

Την καημενούλα μου!

(μπαίνει ο ΟΡΑΤΙΟΣ, ενώ η ΜΟΙΡΟΛΕΤΑ 1 απομακρύνεται, ο ΟΡΑΤΙΟΣ κινείται σαν να μην υπάρχει η ΜΟΙΡΟΛΕΤΑ 1)

ΟΡΑΤΙΟΣ

Μόνη σου μιλάς;

ΕΥΘΥΜΙΑ

Όχι, με την.... Μόνη μου, κύριε.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Ευθυμία!

ΕΥΘΥΜΙΑ

Ορίστε, κύριε.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Αααααχ, Ευθυμία!

ΕΥΘΥΜΙΑ

Τι έχετε κύριε κι αναστενάζετε;

ΟΡΑΤΙΟΣ

Αααααχ, Ευθυμία!

ΕΥΘΥΜΙΑ

(προς το κοινό) Ε, που να σκάσεις Ευθυμία κι Ευθυμία. Μίλα και μας έσκασες.
(προς τον ΟΡΑΤΙΟ) Τι μπορώ να κάνω για εσάς, κύριε; Πονάτε κάπου; Να σας φτιάξω ένα χαμόμηλο; Μήπως είστε κρυωμένος; Να πω να σας ζεστάνουν μια θερμοφόρα; Μήπως, να σας κάνω μια εντριβή; Ένα μασαζάκι, όπως κάνω και στον πατέρα σας, όταν... πιάνεται;

ΟΡΑΤΙΟΣ

Το... μασαζάκι που κάνεις στον πατέρα μου, το ξέρουν όλοι, είναι το πιο καλό το φάρμακο, έτσι μαθαίνω.

ΕΥΘΥΜΙΑ

Ό,τι μπορώ, κάνω κύριε.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Όμως εμένα ο πόνος μου είναι αλλού, και όχι εκεί που ξέρεις. Εμένα, ο πόνος ο γλυκός, είναι η φωτιά που καίει μες στην καρδιά και στο μυαλό, αυτός, που τα όνειρα στοιχειώνει, μα και στον ξύπνο ακόμη, αυτός, γλυκά, τη σκέψη μου κυριεύει.

ΕΥΘΥΜΙΑ

Αχού, καλέ κύριε, ερωτευμένος είστε;

ΟΡΑΤΙΟΣ

Ααααχ, Βιργινία!

ΕΥΘΥΜΙΑ

Ευθυμία, είπαμε. Μη μου αλλάζετε το όνομα.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Βιργινία, Βιργινία, Βιργινία!

ΕΥΘΥΜΙΑ

Καλά. Αν επιμένετε. Μπορώ να το συνηθίσω. Βιργινία. Τίποτα καλύτερο δεν βρήκατε;

ΟΡΑΤΙΟΣ

Καλή μου, γλυκιά μου Ευθυμία!

ΕΥΘΥΜΙΑ

Ε, αποφασίστε πια! Μια Ευθυμία, μια Βιργινία. Πώς θέλετε να με λέτε;

ΟΡΑΤΙΟΣ

Αααα, Ευθυμία...

ΕΥΘΥΜΙΑ

Καλά... Πάω να φέρω το γιατρό.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Τι να μου κάνει ο γιατρός; Η αρρώστια που 'χω εγώ, μόνο με το φιλί αναρρώνει και πάλι θέλει πιο πολύ, και αγκαλιές και γέλια, και έρωτα και...

(Η ΕΥΘΥΜΙΑ έχει στηθεί για φιλί)

Μα τι κάνεις εκεί;

ΕΥΘΥΜΙΑ

Είμαι έτοιμη για σας, κύριε! Πάρτε με! Κάντε με ό,τι θέλετε εσείς! Στον έρωτά σας παραδίνομαι!

ΟΡΑΤΙΟΣ

Ευθυμία, τρελάθηκες; Για ποιον έρωτα μιλάς;

ΕΥΘΥΜΙΑ

Καλά, εσείς δεν....

ΟΡΑΤΙΟΣ

Μα δεν μιλώ για σένα.

ΕΥΘΥΜΙΑ

Συγγνώμη, κύριε, δεν κατάλαβα. Δεν τέλειωσα και σχολείο.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Δεν πειράζει, γλυκιά μου. Μόνο, να μείνει μεταξύ μας.

ΕΥΘΥΜΙΑ

Μάλιστα, κύριε. Και πάλι συγχωρήστε με, την ανόητη.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Ξέχασέ το. Και τσιμουδιά, εντάξει;

ΕΥΘΥΜΙΑ

Μείνετε ήσυχος, κύριε. Χίλια συγγνώμη, κύριε, χίλια συγγνώμη.

(φεύγει ντροπιασμένη ενώ μπαίνει ο ΥΠΗΡΕΤΗΣ λαχανιασμένος)

ΥΠΗΡΕΤΗΣ

Κύριε, κύριε, τρέξτε!

ΟΡΑΤΙΟΣ

Τι έγινε; Γιατί είσαι έτσι;

ΥΠΗΡΕΤΗΣ

Ενέδρα, κύριε! Μας την είχαν στημένη. Ο Δον Μαρίνο και οι υπηρέτες του. Μας επιτέθηκαν στα Κάτω Χωραφάκια.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Και τι γυρεύατε εσείς στα Κάτω Χωραφάκια; Αυτά είναι δικά τους βοσκοτόπια.

ΥΠΗΡΕΤΗΣ

Ο αφέντης, κύριε, ο πατέρας σας. Μας έστειλε να...

ΟΡΑΤΙΟΣ

Να κλέψετε τα γελάδια τους.

ΥΠΗΡΕΤΗΣ

Να θανατώσουμε τον τάυρο τους, τον μαύρο.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Γιατί; Τι σας έφταιξε το ζωντανό;

ΥΠΗΡΕΤΗΣ

Είναι καλύτερος από τον δικό μας, κύριε.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Μα, για όνομα του θεού! Πότε θα σταματήσει ο πατέρας μου να είναι τόσο... δεν μου 'ρχεται η λέξη.

ΥΠΗΡΕΤΗΣ

Κύριε, πρέπει να έρθετε! Κρατούν αιχμάλωτους δύο δικούς μας. Θα τους κρεμάσουν αύριο το πρωί.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Ο πατέρας μου, πού είναι;

ΥΠΗΡΕΤΗΣ

Είναι απασχολημένος με τον Σιόρ Τσιτσιολίνι. Έδωσε εντολή να μην τον ενοχλήσει κανένας και για κανένα λόγο.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Άσε! Θα πάω εγώ να συναντήσω τον Δον Μαρίνο. Θα πάρω μαζί μου και τον παπά, να προσπαθήσουμε να ηρεμήσουμε τα πράγματα. Α, ρε πατέρα, με τις λαμογιές σου! Πού 'σαι! Φώναξέ μου τον Στέφανο, να έρθει μαζί μου. Θα τον χρειαστώ! Και ετοίμασε και τα άλογά μας. Και πού 'σαι! Βάλε και ένα μπούτι από το καλύτερο χοιρομέρι μας. Το καπνιστό. Και κρασί, το κόκκινο, που φυλάει ο πατέρας μου για εξαιρετικές περιστάσεις.

ΥΠΗΡΕΤΗΣ

Μα πώς μπορείτε να τρώτε τέτοιες ώρες;

ΟΡΑΤΙΟΣ

Δεν είναι για μένα, ανόητε. Να καλοπιιάσω τον Δον Μαρίνο θέλω.

ΥΠΗΡΕΤΗΣ

Μα, αν μάθει ο πατέρας σας πως σας άφησα να πάρετε το καλύτερο κρασί του στο Δον Μαρίνο, θα με σφάζει.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Προτιμάς να δεις τους ανθρώπους μας να κρέμονται σαν σαλάμια μπροστά στη μεγάλη πύλη;

ΥΠΗΡΕΤΗΣ

Όχι, κύριε.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Εμπρός λοιπόν! Κάνε ό,τι σου λέω και μη φέρνεις αντιρρήσεις. Και τον Στέφανο! Μην ξεχάσεις το Στέφανο! *(ο ΥΠΗΡΕΤΗΣ φεύγει)*

(Ο ΟΡΑΤΙΟΣ προς το κοινό) Έτσι περνούν τη μέρα τους οι αρχόντοι. Μες στα μυαλά τους, ψάχνουνε τους τρόπους να πλουτίσουν, το βιος τους, όλο και πιο πολύ, να βλέπουν ν' αυγαταίνει. Κι αν κάποιος άλλος, δίπλα τους, φαίνεται να προκόβει, αμέσως το σπαθί τραβούν, αίμα αθώων χύνουν. Δεν το μπορούν, δεν τους χωρά, τη γη ολάκερη, μ' άλλους να διαφεντεύουν.

Να πάρει! Δεν έχει ομοιοκαταληξία. Αχ, και να μπορούσε κάποτε, λέει, η ποίηση, ν' απελευθερωθεί από τη ρίμα, κι ο ποιητής, με το ρυθμό, τις λέξεις να ταιριάζει κι όχι σαν στρατιωτάκια, για πόλεμο στημένα. Πόσο πιο εύκολα, για της ψυχής τον πόνο, τού έρωτα την προσμονή και της χαράς το γέλιο, ο ποιητής, σαν κόρη που στον αργαλειό υφαίνει, θα ύφαινε κι αυτός τοπία όμορφα, μαγευτικά, σαν μέλι γλυκό, στον ανθρώπων τις ψυχές να στάξει.

Όμως, τα λόγια αυτά μπορούν να περιμένουν. Τώρα, καθήκον με καλεί, κι ο χρόνος μου τελειώνει. Για τη φωτιά που άναψε, της απληστίας η μέθη, εγώ, πρέπει μονάχος μου, με της καρδιάς τα λόγια και μπόλικο κρασί γλυκό, να τρέξω να τη σβήσω. Εμπρός, λοιπόν! *(αποχωρεί)*

ΣΚΗΝΗ 5

ΣΚΗΝΙΚΟ ΑΡΧΟΝΤΙΚΟ

(Εμφανίζεται η ΜΟΙΡΟΛΕΤΑ 2 και από πίσω της η ΜΟΙΡΟΛΕΤΑ 4. Όση ώρα μιλάει η 2, η 4 μεταφράζει δήθεν στη νοηματική)

ΜΟΙΡΟΛΕΤΑ 2

Άι, του καημένου τού πιδί, η μοίρα τι του γράφ', μπλιγμένου στις βρουμουδουλειές του κύρη του του έρμο, να χάσ' της νιότης του του φως, στον Άδη να κατίβι.

ΤΕΛΕΤΑΡΧΗΣ

(μπαίνει αιφνιδιαστικά) Τι κάνετε εσείς εδώ;

ΜΟΙΡΟΛΕΤΑ 2

Λέου του παρακάτου.

ΤΕΛΕΤΑΡΧΗΣ

Και ποιος σου είπε να πεις το παρακάτω; Κι εσύ, *(στη ΜΟΙΡΟΛΕΤΑ 4)* τι υποτίθεται ότι κάνεις;

ΜΟΙΡΟΛΕΤΑ 4

Μεταφράζω στη νοηματική.

ΤΕΛΕΤΑΡΧΗΣ

Γιατί, καταλαβαίνεις τι λέει τούτη;

ΜΟΙΡΟΛΕΤΑ 4

Γιατί, ξέρω από νοηματική;

ΤΕΛΕΤΑΡΧΗΣ

Βρε, τσακιστείτε από δω, κι οι δυο.

(Οι ΜΟΙΡΟΛΕΤΕΣ φεύγουν και ο ΤΕΛΕΤΑΡΧΗΣ στρέφεται προς το κοινό.)

ΤΕΛΕΤΑΡΧΗΣ

Έφυγε, λοιπόν, ο Οράτιος, να σώσει τους υποτακτικούς του. Με δώρα και κρασί και τη φωνή της λογικής, να πείσει το δόλιο Δον Μαρίνο. Αθώο μου παιδί, πού πας ξεβράκωτο στ' αγγούρια; Ο δον Μαρίνο, πράγματι, του 'δωσε τους δυο του σκλάβους. Όμως, με αντάλλαγμα βαρύ....

(μπαίνουν φουριόζοι ο ένας πίσω από τον άλλο ο ΔΟΝ ΚΑΜΙΝΟ, ο ΣΙΟΡ ΤΣΙΤΣΙΟΛΙΝΙ, ο ΟΡΑΤΙΟΣ, ο ΣΤΕΦΑΝΟΣ και η ANNA ΛΟΥΙΖΑ ενώ αποχωρεί ο ΤΕΛΕΤΑΡΧΗΣ)

ΔΟΝ ΚΑΜΙΝΟ

Μα είναι δυνατόν; Τι σκεφτόσουνά, μου λες;

ΟΡΑΤΙΟΣ

Να σώσω τους ανθρώπους μας.

ΔΟΝ ΚΑΜΙΝΟ

Ποιους ανθρώπους μας; Δύο ρεμάλια ήτανε. Σαν δαύτους, βρίσκεις χίλιους. Αναλώσιμοι, αυτό είναι!

ΟΡΑΤΙΟΣ

Άνθρωποι είναι!

ΔΟΝ ΚΑΜΙΝΟ

(προς την ANNA ΛΟΥΙΖΑ) Τα βλέπεις; Τέτοια ανατροφή του έδωσες! Άκου τον! Μετράν κι οι σκλάβοι γι' άνθρωποι. *(προς τον ΟΡΑΤΙΟ)* Δεν σ' έπνιγα καλύτερα τη μέρα που γεννήθηκες; Το βιος μου το αφάνισες, τώρα και τη γενιά μου. Παιδί δεν γέννησα εγώ. Τον Αρμαγεδδώνα γέννησα.

ANNA ΛΟΥΙΖΑ

Καλέ μου, κάποια λύση θα υπάρχει. Κάπως, θα βρεις να τα μπαλώσεις.

ΣΙΟΡ ΤΣΙΤΣΙΟΛΙΝΙ

Έχει δίκιο η σύζυγός σας, αγαπητέ μου. Ας συζητήσουμε ψύχραιμα, να βάλουμε επί τάπητος τα δεδομένα και όλο και κάποια λύση θα βρεθεί.

ΔΟΝ ΚΑΜΙΝΟ

Λες; Στέφανε, πες μου εσύ, τι έγινε, με κάθε λεπτομέρεια, μήπως και βρούμε άκρη.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ

Μάλιστα, κύριε. Ήταν, που λέτε, απόγευμα...

ΔΟΝ ΚΑΜΙΝΟ

Χωρίς στιχάκια, ανθρώπινα.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ

Μάλιστα. Χθες το απόγευμα, λοιπόν, και ενώ γυάλιζα την άμαξά σας, όπως κάνω κάθε απόγευμα, με ειδοποίησαν να ετοιμαστώ, να συνοδέψω τον υιό σας, Οράτιο, στο αρχοντικό του Δον Μαρίνο. Πράγματι, πήραμε πεσκέσια μοσχομύριστα και κρασί, το πιο καλό, και ξεκινήσαμε. Στο δρόμο, ο κύριος μου εξήγησε τι είχε γίνει. “ Ο μαλά... ο πατέρας μου έστειλε να σφάξουν τον ταύρο, τον πιο καλό, του Δον Μαρίνο. Κι αυτός, αφού τους τσάκωσε, θα τους κρεμάσει, λέει, την αυγή, στη μέση της πλατείας”. Πήραμε μαζί μας και τον παπά από την εκκλησία και φτάσαμε στου Δον Μαρίνο. Εκεί, μας υποδέχτηκαν με τα σπαθιά στα χέρια. Ο κύριός μου, σε ένδειξη καλής θέλησης, παρέδωσε το σπαθί του και, με βαθιά υπόκλιση, χαιρέτησε το Δον Μαρίνο.

ΔΟΝ ΚΑΜΙΝΟ

Υπόκλιση στο τέρας!

ΣΤΕΦΑΝΟΣ

“Δέξου”, τού είπε, “εξοχώτατε, αυτά, τα ταπεινά μου δώρα, και το θυμό σου κόπασε, σαν φίλοι να τα βρούμε.” “Φίλοι;”, ούρλιαξε αυτός, “φίλος με τον εχθρό μου; Τον ταύρο τον καλύτερο, που σαν παιδί μου είχα, εσύ κι ο άθλιος ο πατέρας σου, τον στείλατε στον Άδη. Από μοσχάρι τόσο δα τον κανακεύω. Το πιο καλό χορτάρι, σ' αυτόν το έδινα. Τις πιο καλοστεκούμενες γελάδες τού προξένευα, διαλεγμένες από μένα τον ίδιο. Πάντα, ασπροπρόσωπο με έβγαζε, το καμάρι μου. Ποτέ του δε με πίκρανε, ο ταυρούλης μου” και ξέσπασε σε κλάμα.

ΣΙΟΡ ΤΣΙΤΣΙΟΛΙΝΙ

Ούτε παιδί του να 'τανε.

ΔΟΝ ΚΑΜΙΝΟ

Μπορεί και να 'ταν. Τέτοιο βόδι που είναι και αυτός. *(προς το ΣΤΕΦΑΝΟ)*
Συνέχισε!

ΣΤΕΦΑΝΟΣ

Μάλιστα. Ο γιος σας του απάντησε, “Τον πόνο το βαθύ, τον νιώθω, της καρδιάς σου, όμως, ο θάνατος δύο ανθρώπων, παρηγοριά δεν είναι” “Όχι”, του απάντησε αυτός, “η κεφαλή του άθλιου του πατέρα σου, αυτή θα με παρηγορήσει. Φερ' την μου και γω, τους δυο σου σκλάβους, θα σου τους δώσω πίσω”.

ΔΟΝ ΚΑΜΙΝΟ

Με είπε άθλιο! Θα τον κόψω κομματάκια, το σκύλο!

ΣΤΕΦΑΝΟΣ

“Άσε να πιούμε ένα κρασί και να το συζητάμε. Είμαι αισιόδοξος πως λύση θα βρεθεί. Κοίτα τι σου 'χω φέρει!”. Έτσι, γλυκά, του μίλησε ο Οράτιος και τού 'δειξε τα δώρα. Αυτός, σαν είδε το κρασί, μύρισε το χοιρομέρι, σαν να μαλάκωσε. “Έλα”, του είπε, “πέρασε, άοπλος αφού ήρθες. Είμαι περίεργος να δω τι έχεις να προσφέρεις.” Έτσι, καθίσανε οι δυο τους κι ο παπάς κι ανοίξαν τα πεσκέσια. Κι εμείς οι υπόλοιποι, τριγύρω, να κοιτάμε, με τις μοσκοβολιές να μας τρυπάνε τα ρουθούνια.

ΔΟΝ ΚΑΜΙΝΟ

Πάει το κρασάκι μου! Το χοιρομέρι μου, το έφαγε ο χοίρος, ο ξεδιάντροπος!

ΣΤΕΦΑΝΟΣ

Και πίνανε ασταμάτητα και κουβεντιάζανε για γυναίκες και κυνήγια. Και όταν τέλειωσε το δικό μας το κρασί, φέραν απ' το δικό τους.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Από ξίδι χειρότερο.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ

Σε λίγο, ήτανε όλοι τους μεθυσμένοι. Εκτός από τον Δον Μαρίνο, συνηθισμένος, καθώς φαίνεται, απ' τα δικά του ξίδια. Τότε, συνέβη το μοιραίο. Ο Δον Μαρίνο είπε, κάποια στιγμή: “Νομίζω πως η έχθρα ανάμεσα στις δυο φαμίλιες έχει κρατήσει χρόνια πολλά. Είναι, ίσως, καιρός να πάψει. Ίσως, μέσω της εκκλησίας”. “Τι εννοείς, τέκνο μου;” ρώτησε ο παπάς. “Δεν ξέρω”, απαντά εκείνος, “ίσως, με κάποιο κοινό μυστήριο”. “Να κοινωνήσετε μαζί! Πολύ καλή ιδέα” “Όχι”, τον κόβει αυτός, “σκεφτόμουνα κάτι πιο δεσμευτικό”. “Τι έχεις στο νου σου, τέκνο μου;” ρωτάει ο παπάς. Κι αυτός, του απαντάει: “Κάτι σε γάμο, ίσως. Ναι, τώρα που το σκέφτομαι, μου φαίνεται η καλύτερη λύση. Έτσι, οι δυο φαμίλιες θα γίνουν μία, και οι περιουσίες τους το ίδιο. Οπότε, δεν θα υπάρξει λόγος να μαλώνουν.”

ANNA ΛΟΥΙΖΑ

Θεέ μου!

ΣΤΕΦΑΝΟΣ

Κι ο γιος σας τού απάντησε. “Πράγματι, κάτι τέτοιο θα ήταν το ιδανικό”

ΔΟΝ ΚΑΜΙΝΟ

(στον *ΟΡΑΤΙΟ*) Τι είπες, ανόητε; Μόνος σου έσκαψες το λάκκο σου;

ΟΡΑΤΙΟΣ

Ήμουν μεθυσμένος, δεν κατάλαβα. Ωωωωχ, το κεφάλι μου. Ακόμα να συνέλθω.

ΣΙΟΡ ΤΣΙΤΣΙΟΛΙΝΙ

(στον *ΣΤΕΦΑΝΟ*) Συνέχισε, παιδί μου.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ

Μάλιστα. “Συμφωνούμε λοιπόν; Το παιδί του Δον Μαρίνο θα παντρευτεί το παιδί του Δον Καμίνο, δυο Κυριακές από σήμερα. Έχω το λόγο σου;” Έτσι του είπε, κι έδωσαν τα χέρια. Κι ο παπάς διάβασε μια ευχή και κλείστηκε η συμφωνία.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Δεν κατάλαβα πως μιλούσε για μένα. Νόμιζα, πως το γιο του ήθελε να παντρεύει, με τη Ντορέτα μας.

ΔΟΝ ΚΑΜΙΝΟ

Και δεν ήξερες πως ο γιος του είναι ήδη παντρεμένος, ανόητε;

ΟΡΑΤΙΟΣ

Δεν ασχολούμαι με τα κοινωνικά. Δεν το 'ξερα.

ΔΟΝ ΚΑΜΙΝΟ

Και τώρα; Θα βάλουμε τους λεχρίτες στη φαμίλια μας; Θα μοιραστώ εγώ, ο Δον Καμίνο, την περιουσία μου, με αυτούς τους άχρηστους;

ΑΝΝΑ ΛΟΥΙΖΑ

Δεν είναι σαν εμάς, αυτό είναι σίγουρο. Όμως, λένε πως, κι η δικιά τους περιουσία, δεν είναι ευκαταφρόνητη.

ΔΟΝ ΚΑΜΙΝΟ

Τι λες τώρα; Ούτε στο νυχάκι μου δεν φτάνει, ο άθλιος.

ΑΝΝΑ ΛΟΥΙΖΑ

Το ξέρω, αγάπη μου. Δεν είπα αυτό. Όμως, τώρα έγινε. Τι μπορούμε να κάνουμε;

ΟΡΑΤΙΟΣ

Για μια στιγμή. Εδώ μιλάμε για μένα, όχι τις περιουσίες σας.

ΔΟΝ ΚΑΜΙΝΟ

Αυτό, να το σκεφτόσουν πριν δώσεις το χέρι σου. Και μπροστά στον παπά! Τι τον κουβάλησες κι αυτόν μαζί; Τώρα, θα 'χει και μάρτυρα τρανό.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Σκέφτηκα πως δεν θα τολμούσε να μας επιτεθεί, αν είχα μαζί μου την εκκλησία.

ΔΟΝ ΚΑΜΙΝΟ

Καλύτερα να μονομαχούσατε. Θα είχες μία στις δέκα πιθανότητες να τον νικήσεις. Άσε, τι λέω; Ούτε μία στις χίλιες!

ΣΙΟΡ ΤΣΙΤΣΙΟΛΙΝΙ

Επιτρέψτε μου, αγαπητέ μου. Δεν έχει νόημα να μαλώνετε μεταξύ σας, για το τι συνέβη. Ας ψάξουμε καλύτερα για λύση. Επί παραδείγματι, θα μπορούσαμε να επικαλεστούμε το γεγονός ότι η συμφωνία...

ΔΟΝ ΚΑΜΙΝΟ

Ο αρραβώνας.

ΣΙΟΡ ΤΣΙΤΣΙΟΛΙΝΙ

Ο αρραβώνας. Έστω. Θα μπορούσαμε να επικαλεστούμε το γεγονός ότι ο αρραβώνας έγινε με τους συμμετέχοντες σε κατάσταση μέθης.

ΜΑΡΙΑ ΛΟΥΙΖΑ

Και χωρίς τη νύφη! Γίνεται αρραβώνας με τη νύφη απύσχα;

ΔΟΝ ΚΑΜΙΝΟ

Γιατί; Εσένα πώς σε αρραβωνιάστηκα; Ξέχασες; Αυτές είναι αντρικές δουλειές! Αυτό δα μας έλειπε, να ρωτάμε και τις γυναίκες! Συνεχίστε αγαπητέ μου!

ΣΙΟΡ ΤΣΙΤΣΙΟΛΙΝΙ

Ναι. Έλεγα λοιπόν. Θα μπορούσαμε να προσφύγουμε στον Δικαστή και να ζητήσουμε την ακύρωση της συμφωνίας.

ΔΟΝ ΚΑΜΙΝΟ

Ξέχνα το! Ο Δικαστής είναι κουμπάρος του.

ΣΙΟΡ ΤΣΙΤΣΙΟΛΙΝΙ

Στο Δήμαρχο τότε.

ΔΟΝ ΚΑΜΙΝΟ

Συμπέθερός του.

ΣΙΟΡ ΤΣΙΤΣΙΟΛΙΝΙ

Τον Επίσκοπο.

ΔΟΝ ΚΑΜΙΝΟ

Ορκισμένος εχθρός μου. Του έφαγα κάτι κτήματα... με νόμιμο τρόπο, βέβαια.

ΣΙΟΡ ΤΣΙΤΣΙΟΛΙΝΙ

Αδιέξοδο λοιπόν.

ΑΝΝΑ ΛΟΥΙΖΑ

Αδιέξοδο.

ΔΟΝ ΚΑΜΙΝΟ

Ο γάμος θα γίνει! Βρώμικα έπαιξες Μαρινάκο μου, βρώμικα θα σε παίξω.

ΑΝΝΑ ΛΟΥΙΖΑ

Τι σκέφτηκες; Φοβάμαι αυτό το βλέμμα.

ΔΟΝ ΚΑΜΙΝΟ

Εμένα, δεν με νικάει κανείς, σε πονηριά. Λοιπόν, ακούστε! Ο γάμος θα γίνει, χωρίς περιττές σπατάλες, βέβαια. Και, την επομένη, θα ακυρωθεί.

ΑΝΝΑ ΛΟΥΙΖΑ

Πώς θα γίνει αυτό;

ΔΟΝ ΚΑΜΙΝΟ

Γιατί η νύφη θα βρεθεί χαλασμένη

ΑΝΝΑ ΛΟΥΙΖΑ

Θεέ μου!

ΟΡΑΤΙΟΣ

Κι αν δεν είναι;

ΔΟΝ ΚΑΜΙΝΟ

Είναι, δεν είναι, δεν μας ενδιαφέρει. Εσύ θα εμφανίσεις λευκό σεντόνι. Έτσι, και ο γάμος θα διαλυθεί και ο Δον Μαρίνο θα ξεφτυλιστεί. Με ένα σμπάρο, δυο τρυγόνια.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Πατέρα, αυτό είναι άτιμο!

ΔΟΝ ΚΑΜΙΝΟ

Άτιμο είναι να μοιραστώ την περιουσία μου μ' αυτό το κάθαρμα, λόγω της δικιάς σου βλακειάς. Θα κάνεις αυτό που λέω!

ΟΡΑΤΙΟΣ

Δεν πρόκειται!

ΔΟΝ ΚΑΜΙΝΟ

Πώς; Τολμάς να με αψηφάς;

ΟΡΑΤΙΟΣ

Εγώ δεν πρόκειται να στιγματίσω, άδικα, μία κοπέλα. Έσφαλα, θα πληρώσω.

ΑΝΝΑ ΛΟΥΙΖΑ

Αγάπη μου, ίσως να το ξανασκεφτούμε; Οι Μαρίνοι, αν και δεν είναι σαν και μας, έχουνε γνωριμίες υψηλές, μόνος σου το είπες. Δήμαρχοι, δικαστές. Ίσως τελικά...

ΔΟΝ ΚΑΜΙΝΟ

Ούτε κουβέντα! Δεν δέχομαι κουβέντα! Αυτός ο γάμος, δεν θα γίνει! Τελεία και παύλα!

ΟΡΑΤΙΟΣ

Σταματήστε να φωνάζετε! Ο γάμος δεν θα γίνει. Δεν μπορώ να παντρευτώ γυναίκα που δεν αγαπώ. Που δεν την έχω δει ποτέ μου. Όταν, μάλιστα, η καρδιά μου ανήκει.... Θα πάω να της μιλήσω!

ΑΝΝΑ ΛΟΥΙΖΑ

Ποιας;

ΟΡΑΤΙΟΣ

Της.... πώς τη λένε; Για δες, παντρεύομαι κόρη, που ούτε θωριά ούτε όνομα δεν τα κατέχω.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ

Μαριάννα. Αυτό είναι το όνομά της.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Μαριάννα. Τουλάχιστον το έμαθα, κι όμορφο τ' όνομά της. Τώρα, τρόπο πρέπει να βρω και να την πλησιάσω. Στέφανε, φίλε μου πιστέ, εσύ θα βοηθήσεις. Με το υπηρετικό προσωπικό, να πας να τα μιλήσεις, πώς την κόρη την άγνωστη, Μαριάννα που τη λένε, πώς μόνη εγώ θα βρω, να πάω να της μιλήσω.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ

Τρέχω. *(αποχωρεί)*

ΟΡΑΤΙΟΣ

Και τώρα, συγχωρήστε με. Πρέπει να αποσυρθώ, τη σκέψη μου σε τάξη πια να βάλω.

(αποχωρεί και ακολουθούν και οι υπόλοιποι)

ΣΚΗΝΗ 6

ΣΚΗΝΙΚΟ ΚΗΠΟΣ

(Εμφανίζεται η ΜΟΙΡΟΛΕΤΑ 3, ενώ οι ΕΡΓΑΤΕΣ ετοιμάζουν το σκηνικό ΚΗΠΟΣ, το οποίο έχει ως φόντο ένα κήπο γεμάτο λουλούδια.)

ΜΟΙΡΟΛΕΤΑ 3

Έτσι κι έγινε. Ο Στέφανος, βρήκε τρόπο να πλησιάσει την παραμάνα της Μαριάννας. Κι αυτή, κατά περίεργο τρόπο, χάρηκε, που ο Οράτιος ήθελε να ακυρώσει τον αρραβώνα. Ήταν, λέει, ακατάλληλο, τ' αγόρι μας, για το κορίτσι της. Τι λες μωρή; Τέτοιο παλικάρι, δεν θα βρείτε, που να χτυπάτε τον κόλο σας κάτω.

Συγχωρήστε με που θυμώνω, αλλά... καταλαβαίνετε. Όχι να μας τη λένε κι οι υπηρέτριες! Η συνάντηση κανονίστηκε τ' απογεματάκι, που η Μαριάννα έκανε τη συνηθισμένη της βόλτα στον κήπο, μαζί με την παραμάνα της. Και τι κήπος! Στρέμματα ατελείωτα, με κάθε λογής δέντρο, θάμνο ή λουλούδι, υπάρχει πάνω στη Γη. Ή, τουλάχιστον, έτσι καυχόταν ο Δον Μαρίνο.

Προσωπικά, αν και δε με αφορά, αν με ρωτήσετε, θα σας πω “δεν νομίζω”. Όχι ότι έχω γυρίσει όλη τη γη, ούτε πέρα απ' το δάσος δεν έχω πάει, όμως, ξέρουμε όλοι τι ψευταράς και καυχησιάρης είναι ο Δον Μαρίνο. Νεόπλουτος, καλέ! Κάτι δουλειές έκανε με το Δήμαρχο, ξέρετε, και βρέθηκε ξαφνικά με μεγάλη περιουσία. Κάτι δημόσια έργα, στη συνέχεια, έφτιαξε και το δικό του κανάλι... Αρδευτικό, ξέρετε. Για να φέρνει νερό στα κτήματά του. Έτσι.

Αλλά, να 'τη κι η κοκόνα μας! Και, πίσω της, η παραμάνα της. Να, και τ' αγόρι μας! Το καμάρι μας, ο Οράτιος! Καλή τύχη, πουλάκι μου! *(τον σταυρώνει καθώς φεύγει)*

ΟΡΑΤΙΟΣ

Καλησπέρα, όμορφη κόρη!

MARIANNA

Καλησπέρα και σε σένα. Αν και δεν είναι πρόπον, συμφώνησα να σε συναντήσω, κάνοντας τη χάρη στην πιστή μου παραμάνα.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Ο Θεός να την έχει καλά, και το καλό που μου 'κανε, να της τ' ανταποδώσει, όχι μονάχα μια, αλλά χιλιάδες να 'ναι οι φορές, που την εύνοια των ουρανών θα έχει.

MARIANNA

Καλές οι ευχές σου. Και, με χαρά, την βλέπω να ακούει. Όμως, εμένα, τι μου έφερεις; Δώρο δεν βλέπω να κρατάς, αν κι αρραβωνιασμένοι. Έτσι, τουλάχιστον, μου είπε ο μπαμπάς, πως ήρθες και με ζήτησες, γυναίκα σου να γίνω. Πες μου, αλήθεια λέω ή άσκοπα μιλάμε τόση ώρα;

ΟΡΑΤΙΟΣ

Δίκιο έχεις, κόρη όμορφη, και ντρέπομαι, είναι αλήθεια, με χέρια αδειανά, πρώτη φορά να σ' ανταμώνω. Σίγουρα, δώρα άφθονα, στα πόδια σου θα άπλωνα, όσα κι η ομορφιά σου. Όμως, συγχώρα με για όσα θα σου πω, γιατί ντροπή και θλίψη μεγάλη μου φέρνουν στην καρδιά. Και, αν τα λόγια μου πληγώσουν στο στήθος την καρδιά σου, νιώσε πως είναι λόγια ειλικρινή, με σεβασμό γεμάτα.

MARIANNA

Τα λόγια σου μ' ανησυχούν, σαν σύννεφα μαζεύονται, σε ουρανό γαλάζιο. Κι όπως τα ελάφια τρέχουν να κρυφτούν από την καταιγίδα, έτσι και μένα, η καρδιά μου λέει, τρέξε να κρυφτείς, άλλα να μην ακούσεις.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Σαν τον ικέτη ήρθα εδώ, όχι σαν καταιγίδα. Ικέτης πέφτω στα πόδια σου και σου ζητώ, μία μονάχα στιγμή, να με ακούσεις. Κι ύστερα, διώξε με μακριά, έτσι, καθώς μ' αξίζει.

MARIANNA

Μίλα, λοιπόν, αν είναι το κακό να 'ρθεί, άλλο ας μην προσμένει. Καλύτερα, ό,τι άσχημο, γρήγορα να περνάει. Την προσοχή μου έχεις.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Κόρη γλυκιά, με σύνεση μιλάς, κι αυτό, σημάδι ευοίωνο φαίνεται να 'ναι. Γιατί, η σύνεση θα χρειαστεί, αν είναι η λογική να επικρατήσει. Υπόσχεση έδωσα, αυτό ειν' αλήθεια, για αρραβώνα δυο νέων, άγνωστων σ' αυτούς, μα και σε μένα, όπως, στο τέλος, αποδείχτηκε.

MARIANNA

Γρίφος τα λόγια σου κι η ώρα μας περνάει. Γίνε πιο σύντομος και μίλα, πριν βραδιάσει.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Μακάρι, από τη φρονιμάδα σου, να είχα μια σταλιά, μα άμυαλος κι ανόητος φέρθηκα, εκείνη την άτυχη βραδιά, για σένα και για μένα. Η ιστορία έχει ως εξής: Εχθές, τ' απόγευμα, δυο άνθρωποι βρεθήκαν στα χωράφια σας, με εντολή, τον ταύρο σας, το μαύρο, στο αίμα του να πνίξουνε.

MARIANNA

Θεέ μου! Ποιος άθλιος θα έκανε τέτοιο κακό σ' ένα αθώο ζώο;

ΟΡΑΤΙΟΣ

Οι δούλοι του πατέρα μου, με εντολή δικιά του, τολμήσανε και φέρανε τον άθλο αυτό σε πέρας.

MARIANNA

Επιτρέψτε μου να πω για τον πατέρα σας, πως είναι ένα τέρας.

ΠΑΡΑΜΑΝΑ

Κυρία, ντροπή!

ΟΡΑΤΙΟΣ

Όχι, αφήστε την να πει αυτό που νιώθει. Μακάρι να είχα αντίλογο για να σας φέρω μα, δυστυχώς, δεν έχω. Η πράξη αυτή, και μένα με πληγώνει. Όπως και τον πατέρα σας, που έσπευσε, τους δύστυχους, που αποστολή αισχρή εκτέλεσαν, φρικτά να τιμωρήσει.

MARIANNA

Ποια τιμωρία πιο φρικτή από την πράξη είναι;

ΟΡΑΤΙΟΣ

Δύο ανθρώπους δύστυχους, δυο οικογενειάρχες, να στείλει στο ικρίωμα, γιατί, απλά πειθάρχησαν στ' αφέντη τους τη μαύρη εντολή. Πες μου και συ, μέσα στη φρονιμάδα σου, σωστό αν είναι, άνθρωποι, που βούληση δεν έχουν, παρά μονάχα, σαν εργαλεία, όπως τ' αμόνι έχει ο σιδεράς και το σφυρί, το σίδερο να πλάθει, κι όμορφα τεχνουργήματα με τη φωτιά να πλέκει, πες μου, αν πρέπει αυτοί, στο θάνατο να πάνε, αντί το χέρι που τους όπλισε και σαν το βέλος έστειλε, το θάνατο να φέρουν.

MARIANNA

Παράξενα μιλάς, και ταραχή μού φέρνεις. Τι είναι αυτό που τώρα λες; Αν τον αφέντη χάλαγαν, κάθε φορά που οι δούλοι πράξεις ανόσιες έκαναν, με εντολή δικιά του, τότε αφέντης δεν θα έμενε να στέκεται στη Γη, απ' άκρη σ' άκρη. Η σκέψη αυτή και μόνο, ανατριχίλα μού 'φερε, κι άλλο μη συνεχίζεις, με ιδέες ανίερες, τ' αυτιά μου μη γεμίζεις.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Και όμως, κόρη όμορφη, το νιώθω πως το νιώθεις, πως άδικο είναι, άνθρωποι, για άλλων τα αμαρτήματα, εκείνοι να πληρώνουν. Γι' αυτό το λόγο και εγώ έτρεξα να τους σώσω. Και του πατέρα σου, το δίκαιο θυμό, θέλησα να κοπάσω. Δώρα, λοιπόν, του έφερα, κρασί και χοιρομέρι. Σαν άντρες, κάτσαμε κι οι δυο, απέναντι, σαν φίλοι, και πίναμε ολονυχτίς, μέχρι που η ζάλη ήρθε. Εκεί, μες στη θολούρα μου, άκουσα τον πατέρα σου να λέει, να προτείνει. Πως ειν' καλό, οι δυο φαμίλιες, με γάμο να ενωθούνε, κι έτσι, το μίσος το φρικτό να πάψει και να σβήσει. Εγώ, αμέσως δέχτηκα, χωρίς να καταλάβω πως, μόνο εγώ και συ υπήρχαμε διαθέσιμοι, στο σχέδιο αυτό, σαν πιόνια.

MARIANNA

Μόνο ένας ανόητος υπόσχεση θα έδινε, μέσα στις μέθης τη βουή.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Τ' ομολογώ. Ανόητος υπήρξα. Το άδικο, με άδικο πήγα να διορθώσω.

MARIANNA

Τι εννοείς;

ΟΡΑΤΙΟΣ

Πως είναι άδικο, για σένα, σύζυγο ανόητο να πάρεις, που σήμερα μόλις γνώρισες, κι ούτε ένα δώρο δεν σκέφτηκε να φέρει. Σε σένα, πρέπει άρχοντας, που ξέρει την ομορφιά, τη σύνεση, τις αρετές σου όλες να εκτιμά, κι ευγνώμων να στολίζει το όμορφο το κεφάλι σου διαμάντια και ρουμπίνια μα και μαργαριτάρια, από τις θάλασσες τις μακρινές. Κι έτσι να πορεύεσαι κι ευτυχισμένη να 'σαι.

ΜΑΡΙΑΝΝΑ

Την τύχη της, η γυναίκα δεν ορίζει. Άμα η μοίρα θέλησε, με άντρα άμυαλο, για πάντα να με δέσει, θα το δεχτώ καρτερικά, και δίπλα του περήφανα θα στέκω, ώστε ο κόσμος γύρω μου να με θωρεί, και τις τιμές που αρμόζουνε σε άξια σύζυγο, όλες ν' απολαμβάνω.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Και δεν ζητάς τον έρωτα, τη θερμή της αγάπης; Και αν σου είμαι άπιστος, κακούργος και αλήτης; Κι αν τις ανάγκες σου ξεχνώ, κι ό,τι ποθεί η καρδιά σου αγνοώ;

ΜΑΡΙΑΝΝΑ

Άλλες ν' ακούσω προστυχιές, δεν το μπορώ. *(προς την ΠΑΡΑΜΑΝΑ)* Πάμε να φύγουμε ευθύς, κουβέντες σαν κι αυτές, στον κήπο του πατέρα μου, δεν έπρεπε να γίνουν. Μόνο σε καταγώγια ταιριάζουν, απ' άντρες μέθυσους και πρόστυχους.

ΠΑΡΑΜΑΝΑ

Περίμενε, κυρά μου. Δίκιο έχεις, μα, ας αφήσουμε τον νεαρό κύριο να μιλήσει. Είναι αδέξιος στο λόγο, το καταλαβαίνω. Όμως, σίγουρα, δεν ήρθε εδώ να σε προσβάλλει. Μάλλον, θέλει να σου ζητήσει κάποια χάρη. *(προς τον ΟΡΑΤΙΟ)* Λέγε κι εσύ, μας έσκασες.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Συγχώρα με, κόρη όμορφη...

ΠΑΡΑΜΑΝΑ

Συντόμευε...

ΟΡΑΤΙΟΣ

Ναι. Θερμά σε παρακαλώ, του αρραβώνα την ακύρωση, εσύ να τη ζητήσεις.

MARIANNA

Πώς; Τρελάθηκες τελείως; Πώς τολμάς, τέτοια ατιμία, να ζητάς εγώ να κάνω;

ΟΡΑΤΙΟΣ

Είναι ο μόνος τρόπος, ο γάμος να μη γίνει. Αν αθετήσω εγώ το λόγο μου, ντροπή για σε θα είναι. Κι ο κύρης σου, με αίμα, ευθύς θα σπεύσει να την πλύνει. Αθώοι άνθρωποι, κι από τα δυο τα σόγια, στο χώμα θα βρεθούν, για πάντα από κάτω. Τέτοιο κακό, μην το αφήσεις να συμβεί, θερμά σε ικετεύω.

MARIANNA

Αυτό που μου ζητάς, δεν έχει ξαναγίνει. Γυναίκα άλλη καμιά, τον αρραβώνα της, μονάχη να διαλύσει! Πώς θα γυρνώ μετά στη γη, ο κόσμος τι θα λείει;

ΠΑΡΑΜΑΝΑ

Συγχώρα με, κυρά μου, που παρεμβαίνω, όμως... Αν το δούμε λίγο διαφορετικά...

MARIANNA

Τι εννοείς;

ΠΑΡΑΜΑΝΑ

Να, λέω... Αν πειστεί ο άρχοντας πατέρας σου πως ο γάμος αυτός θα σε κάνει δυστυχισμένη, τότε μπορεί να τον ακυρώσει.

MARIANNA

Κι ο κόσμος; Δεν το σκέφτηκες πως όλοι θα το μάθουν; Κι εγώ; Θα είμαι εγώ περίγελος, μες στα σοκάκια, άθλια πειράγματα να λένε, πως είμαι νύφη που κανείς άντρας δεν τηνε θέλει;

ΠΑΡΑΜΑΝΑ

Ο κόσμος θα μάθει ό,τι θέλει ο πατέρας σου. Σάμπως, πρώτη φορά θα είναι; Για τον κόσμο, μην ανησυχείς. Ό,τι τους σερβίρουνε, αυτοί που έχουν την εξουσία, αυτό θα φάνε. Πιο δύσκολο θα 'ναι να πειστεί ο Δον Μαρίνο. Ίσως...

ΜΑΡΙΑΝΝΑ

Τι;

ΟΡΑΤΙΟΣ

Μίλα, σοφή γερόντισσα.

ΠΑΡΑΜΑΝΑ

Τον κακό σου τον καιρό, που θα με πεις γερόντισσα.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Συγγνώμη σου ζητώ. Ο στίχος με παρέσυρε. Ποιητική αδεία.

ΠΑΡΑΜΑΝΑ

Έχε χάρη... Έλεγα, λοιπόν, πως για να πειστεί ο Δον Μαρίνο να ακυρώσει το γάμο, θα πρέπει να υπάρξει κάποιος σοβαρός λόγος. Και φυσικά, να χρησιμοποιήσεις όλη σου τη γλύκα, σαν κόρη προς πατέρα, για να τον μεταπείσεις.

ΜΑΡΙΑΝΝΑ

Τον τρέμω τον πατέρα μου, αυτό καλά το ξέρεις. Κι ακόμη, δεν μου έδωσες λόγο επαρκή για να ζητώ μυστήριο να μη γίνει.

ΠΑΡΑΜΑΝΑ

Άσε να το σκεφτώ... Τι λες, να του βρίσκαμε άλλο γαμπρό; Ε; Έτσι, και γάμος θα γίνει, κι εσύ θ' αποφύγεις να παντρευτείς ετούτον εδώ, τον ρεμπεσκέ... Συγγνώμη άρχοντά μου... Ποιητική αδεία.

ΜΑΡΙΑΝΝΑ

Τι λες τώρα; Άλλο γαμπρό; Πού να τον βρω, η έρμη;

(μπαίνει με ορμή ο ΦΩΤΑΚΗΣ)

ΦΩΤΑΚΗΣ

Τι γίνεται εδώ; Μαριάννα; Μάνα; Τι γυρεύει αυτός εδώ;

ΠΑΡΑΜΑΝΑ

Καλώς το γιόκα μου, τον έξυπνο! Πάντα, σ' ακατάλληλη ώρα μου 'ρχεσαι. Πριν γεννηθείς, ακόμα. Δεν πας στην κουζίνα, να δεις αν έρχομαι; Έχουμε δουλειά, εδώ. Φύγε!

ΦΩΤΑΚΗΣ

Δεν πάω πουθενά. Μαριάννα! Τι θέλει εδώ, ξένος άντρας; Και μάλιστα, ο χειρότερος εχθρός μας;

ΜΑΡΙΑΝΝΑ

Μίλα πιο όμορφα, μπροστά σε άλλους βρίσκεσαι, μάθε να συγκρατιέσαι.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Ποιος ειν' ο νεαρός; Πώς σου μιλάει έτσι;

ΠΑΡΑΜΑΝΑ

Συγγώρα τον, άρχοντα μου. Παιδί άμυαλο. Ο γιος μου. Μαζί μεγάλωσαν, με την αρχόντισσα. Κι οι δυο, στην αγκαλιά μου.

ΦΩΤΑΚΗΣ

(προς τη ΜΑΡΙΑΝΝΑ) Πώς μπόρεσες; Εδώ, σ' αυτόν τον κήπο, δεν ήταν που...

ΠΑΡΑΜΑΝΑ

(τον διακόπτει) παίζατε πολύ μικρά; Ναι, αγόρι μου, μα τώρα φύγε! *(προς τον ΦΩΤΑΚΗ ψιθυριστά)* Μην καρφώνεσαι...

ΦΩΤΑΚΗΣ

Θεέ μου, ζάλη μου 'ρχεται.

ΠΑΡΑΜΑΝΑ

Να πας να φας λίγο ψωμάκι, αγόρι μου. Άντε, να στηλωθείς.

ΦΩΤΑΚΗΣ

Δεν είναι πείνα, μάνα μου.

(μπαίνει ο ΕΥΤΥΧΙΟΣ)

ΕΥΤΥΧΙΟΣ

Όπα! Τι συμβαίνει εδώ; Ο γιος του Καμίνο, στο σπίτι μου, με την αδερφή μου;

ΠΑΡΑΜΑΝΑ

Τώρα, δέσαμε.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Ευτύχιε, για καλό σκοπό είμαι εδώ, μαζί της. Στ' ορκίζομαι, σ' ό,τι πιο ιερό υπάρχει.

ΦΩΤΑΚΗΣ

Τους βρήκα εδώ, μοναχούς, να κουβεντιάζουνε, Ευτύχιε. Άτιμα πράγματα.

ΜΑΡΙΑΝΝΑ

Τι; Πώς τολμάς, άθλιε ψεύτη; Μάρτυράς μου, η ίδια σου η μάνα.

ΠΑΡΑΜΑΝΑ

Που να μην έσωνα!

ΕΥΤΥΧΙΟΣ

Ντροπή και σε κείνην, που άφησε να σε πλησιάσει αυτό το φίδι!

ΠΑΡΑΜΑΝΑ

Άρχοντά μου...

ΕΥΤΥΧΙΟΣ

Σιωπή, δεν σου επιτρέπω! *(προς τον ΟΡΑΤΙΟ)* Εξηγήσου, τι θέλεις εδώ; Και γρήγορα, γιατί δεν το 'χω σε τίποτα να βγάλω το σπαθί απ' το θηκάρι.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Κράτα την ψυχραιμία σου. Κακό άλλο, μη γίνει. Ικέτης ήρθα σπίτι σου, την αδελφή σου ρώτα. Κακό ποτέ, απ' το μυαλό δεν πέρασε, στ' ορκίζομαι, είν' αλήθεια.

ΕΥΤΥΧΙΟΣ

Μαριάννα, τι λέει αυτός;

ΜΑΡΙΑΝΝΑ

Έτσι είναι, αδερφέ μου. Αλήθεια λέει.

ΦΩΤΑΚΗΣ

Τι κάθεται και τους ακούς; Δεν βλέπεις πως συναντήθηκαν κρυφά; Βγάλε το σπαθί σου και φα' τον τον άτιμο!

ΕΥΤΥΧΙΟΣ

Φωτάκη, ηρέμησε! Δεν γίνονται έτσι αυτά τα πράγματα. Είπε πως ήρθε σαν ικέτης. Ας ακούσουμε, λοιπόν, την ικεσία.

ΦΩΤΑΚΗΣ

Ποια ικεσία; Σαν ξερολούκουμο την βλέπει. Κοίτα τον.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Τον υπηρέτη μάζεψε, ζήλο πολύ σαν να 'χει. Ικέτης ήρθα, πράγματι, και θέλω να πιστέψεις.

ΕΥΤΥΧΙΟΣ

Ωραία, ας ακούσουμε λοιπόν την ικεσία.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Δεν το μπορώ, συχώρα με. Δεν αφορά τους άλλους. Μόνο δυο νέους που, άδικα, οι δρόμοι τους ενώσαν.

ΦΩΤΑΚΗΣ

Τι σου 'λεγα! Φα τον, λοιπόν, τι τον κοιτάς;

ΕΥΤΥΧΙΟΣ

Μαριάννα, μήπως θέλεις εσύ, να μου πεις κάτι;

ΦΩΤΑΚΗΣ

Ναι, για πες μας και συ! Τι ήθελες με δαύτον; Τι έχει παραπάνω αυτός;

ΠΑΡΑΜΑΝΑ

(προς τον ΦΩΤΑΚΗ) Μην καρφώνεσαι...

ΜΑΡΙΑΝΝΑ

Είσαι... είσαι...

ΦΩΤΑΚΗΣ

Ναι... Τι είμαι; Πες μας, ν' ακούσουμε.

ΜΑΡΙΑΝΝΑ

Γαϊδούρι! Αυτό είσαι! Και σεις, Οράτιε, μπορείτε να πηγαίνετε. Ευχαριστώ για τα καλά σας δώρα, και να 'στε σίγουρος πως ανυπομονώ, του γάμου μας η ώρα, γρήγορα να 'ρθει.

ΠΑΡΑΜΑΝΑ

(προς τον ΦΩΤΑΚΗ) Την έκανες πάλι τη μαλακία σου.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Μα...

ΜΑΡΙΑΝΝΑ

Πηγαίνετε, Οράτιε, βραδιάζει σε λιγάκι.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Μαριάννα, δεν καταλαβαίνω. Πριν ένα λεπτό, μού φαίνονταν πως λύση θα βρεθεί. Γιατί αλλάζεις γνώμη;

ΜΑΡΙΑΝΝΑ

Λάθος κατάλαβες. Ο γάμος αυτός, θα γίνει. *(αποχωρεί)*

ΦΩΤΑΚΗΣ

Ποιος γάμος; *(προς τον ΕΥΤΥΧΙΟ)* Δώσε μου το σπαθί σου. Θα τον φάω μόνος μου.

ΕΥΤΥΧΙΟΣ

Σταμάτα, πια! Αυτή είναι δικιά μου δουλειά. Δηλαδή, αν κατάλαβα καλά, ήρθες να ζητήσεις να μη γίνει ο γάμος. Και γιατί, παρακαλώ;

ΦΩΤΑΚΗΣ

Γι' αυτό ήρθες;

ΠΑΡΑΜΑΝΑ

Ναι, ρε μπουμπούνα.

ΦΩΤΑΚΗΣ

Κι εκείνη; Τι είπε εκείνη;

ΠΑΡΑΜΑΝΑ

Μην καρφώνεσαι...

ΕΥΤΥΧΙΟΣ

Την άκουσες, τι είπε. Ο γάμος θα γίνει! Τελεία και παύλα!

ΦΩΤΑΚΗΣ

Καλά, ας μην βιαζόμαστε. Να τον ακούσουμε, τον άνθρωπο. Ίσως να υπάρχει σοβαρός λόγος. Πείτε και σεις, κύριε Οράτιε.

ΕΥΤΥΧΙΟΣ

Καλά, μωρέ. Πριν από λίγο ήθελες να τον σφάζεις και τώρα...

ΦΩΤΑΚΗΣ

Εντάξει, με ξέρεις τώρα πόσο παρορμητικός είμαι.

ΠΑΡΑΜΑΝΑ

(προς τον ΕΥΤΥΧΙΟ) Έτσι είναι, αφέντη μου. Δεν τον ξέρεις το γιο μου, τώρα; Άκουσε τον κύριο και μετά αποφασίζεις.

ΕΥΤΥΧΙΟΣ

Αρκετά! Κανένας δεν θα εμποδίσει αυτό το γάμο. Και συ, Οράτιε, φρόντισε να είσαι εκεί, αλλιώς...

ΟΡΑΤΙΟΣ

Δεν πρόκειται, στο λέω από τώρα.

ΕΥΤΥΧΙΟΣ

Ε, τότε, αύριο, με το σούρουπο, μόλις σημάνει εσπερινός, την ατιμία που έκανες, θα την ξεπλύνει το αίμα σου. Στη γέφυρα, στον ποταμό, θα σε περιμένει το σπαθί μου.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Φοβάμαι πως, λόγια, άσκοπο είναι να τα πω. Ας γίνει όπως το θέλεις. Την καρδιά μου, εγώ, δεν θα προδώσω. Ακόμη κι αν, τη ζωή μου, πρέπει να τη δώσω.

(ο ΟΡΑΤΙΟΣ αποχωρεί και τον ακολουθεί θριαμβευτικά ο ΕΥΤΥΧΙΟΣ. Πίσω από αυτούς ακολουθεί ο ΦΩΤΑΚΗΣ και η ΠΑΡΑΜΑΝΑ που τον κλωτσά και τον χτυπά)

ΠΑΡΑΜΑΝΑ

Μία δουλειά σωστή, δεν μπορείς να κάνεις. Ίδιος ο πατέρας σου, που κακό χρόνο να 'χει. Σκατά τα έκανες!

ΣΚΗΝΗ 7

ΣΚΗΝΙΚΟ ΠΟΤΑΜΟΣ

(εμφανίζεται η ΜΟΙΡΟΛΕΤΑ 4 μυζοκλαίγοντας, ενώ οι ΕΡΓΑΤΕΣ ετοιμάζουν το σκηνικό ΠΟΤΑΜΟΣ, όπως περιγράφεται στη Σκηνή 1)

ΜΟΙΡΟΛΕΤΑ 4

Τι κακό μας βρήκε; Μονομαχία, αύριο θα γίνει. Δυο παλικάρια, θα σφαχτούνε, εξαιτίας μιας γυναίκας. Θα μου πεις, κοτζάμ Τρωικός Πόλεμος, για μια γυναίκα δεν έγινε; Έτσι. Αλλά, για να λέμε και του στραβού το δίκιο, μόνος του τα 'βγαλε τα ματάκια του, ο Οράτιος. Πήγε να σώσει τους σκλάβους! Αν είναι δυνατόν! Λες και μας τελειώσαν οι σκλάβοι! Αμ, το άλλο; Αφού δεν το αντέχεις, καημένε μου, τι πίνεις; Σ' έκανε κουρούμπελο, ο παμπόνηρος, ο Δον Μαρίνο και... παρ' την.

Αχ, κοίτα, το κακόμοιρο! Σαν τη βρεγμένη γάτα, πάει στο ραντεβού. Ποιο ραντεβού; Καλέ, δεν είχαν ραντεβού με τη Βιργινία; Δες τον, μωρέ! Ενώ έπρεπε να πετάει, που συναντά το μεγάλο έρωτα της ζωής του, αυτός... Αλλά, σωπάτε, ήρθε η Βιργινία. Κι έχει μαζί της και κάποια άλλη. Δεν μπορώ να ξεχωρίσω ποια είναι, έτσι, με την κουκούλα.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Ήρθες!

ΒΙΡΓΙΝΙΑ

Ήρθα!

ΟΡΑΤΙΟΣ

Μα, έχεις και συνοδεία. Δεν μ' εμπιστεύεσαι, λοιπόν;

ΒΙΡΓΙΝΙΑ

Δεν είναι φρόνιμο, για μια γυναίκα, να τριγυρνά μονάχη, μέσα στις νύχτας τις σκιές. Εξ άλλου, πρόσωπο αγαπημένο βρίσκεται, απ' την κουκούλα πίσω, καλά κρυμμένο.

(Η κοπέλα φανερώνει το πρόσωπό της. Είναι η Ντορέτα)

ΟΡΑΤΙΟΣ

Ντορέτα! Αδελφή μου αγαπημένη!

(ο ΟΡΑΤΙΟΣ την αγκαλιάζει, ενώ η ΝΤΟΡΕΤΑ δείχνει αιφνιδιασμένη από αυτό το συναισθηματικό ζέσπασμα του ΟΡΑΤΙΟΥ.)

ΝΤΟΡΕΤΑ

Οράτιε, με ξαφνιάζεις! Τόσο πολύ σου έλειψα; Δεν το περίμενα αυτό.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Φυσικά και μου έλειψες! Και στη μητέρα έλειψες. Δεν φαντάζεσαι πόσο στενοχωρήθηκε που έφυγες.

ΝΤΟΡΕΤΑ

Το ξέρω. Αλλά, βρε Οράτιε, στο σπίτι, ήμουν φυλακισμένη. Ενώ, με τη Βιργινία, είμαι άλλος άνθρωπος. Είμαι εγώ!

ΟΡΑΤΙΟΣ

Ίσως, όμως, αγαπημένη μου αδελφή, να χρειαστεί, σύντομα, να γυρίσεις, τη μάνα που σε γέννησε, να την παρηγορήσεις. Είναι φρικτό για ένα γονιό, μονάχος του να μένει, και τους βλαστούς του, που με το αίμα του ανάθρεψε κι αγάπη, χέρι ψυχρό να τους θερίζει.

ΝΤΟΡΕΤΑ

Τι ειν' αυτά που λες;

ΒΙΡΓΙΝΙΑ

Το βλέμμα σου είναι σκοτεινό και πάγωσε η ψυχή μου.

ΝΤΟΡΕΤΑ

Μίλα λοιπόν. Τι συμβαίνει;

ΒΙΡΓΙΝΙΑ

Σε εκλιπαρώ, λυπήσου μας και πες ό,τι μας κρύβεις.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Δεν έχω χρόνο να μιλώ. Κι αυτοί, ακόμα, οι σίχοι, που ανάσα μου και βιος μου ήτανε πάντα και συντροφιά μου, με βία αφήνουνε τη γλώσσα μου, απρόθυμοι, και πέφτουν άψυχοι, σαν πέτρες μες σε χωράφι χέρσο.

ΒΙΡΓΙΝΙΑ

Θεέ μου, γιατί προαίσθημα έχω κακό; Γιατί η σκοτεινιά με ζώνει;

ΟΡΑΤΙΟΣ

Συγχώρα με, αγάπη μου, για σε δεν ήμουν άξιος, γι' αυτό να μη με κλάψεις.

ΝΤΟΡΕΤΑ

Οράτιε, σύνελθε και μίλα ξεκάθαρα. Η υπομονή μου εξαντλήθηκε.

ΒΙΡΓΙΝΙΑ

Σε παρακαλώ...

ΟΡΑΤΙΟΣ

Όπως ζητάτε, θα σας πω, αν και απρόθυμα, τη δυστυχία, που την ψυχή μου δένει και την καρδιά μου τρώει. Αθώων σκλάβων τις ζωές πήγα να σώσω, που η απληστία του πατρός μου, στα χέρια αδίστακτου και μισητού αφέντη τις παρέδωσε. Όμως, όπως η μέλισσα που αθώα μυρμηγκάκια πήγε να σώσει απ' της αράχνης τον ιστό, και θύμα έγινε αυτής η ίδια, έτσι κι εγώ, στου Δον Μαρίνο τον ιστό, βρέθηκα τυλιγμένος.

ΒΙΡΓΙΝΙΑ

Του Δον Μαρίνο!

ΟΡΑΤΙΟΣ

Του Δον Μαρίνο!

ΝΤΟΡΕΤΑ

Πες μου πως δεν άκουσα καλά. Είπες, του Δον Μαρίνο;

ΟΡΑΤΙΟΣ

Πράγματι, αυτό είπα. Του Δον Μαρίνο!

BIRGINIA

Θεέ μου! Δεν ειν' αλήθεια. Του Δον Μαρίνο;

ΟΡΑΤΙΟΣ

Ακριβώς. Όπως τα λέω.

ΝΤΟΡΕΤΑ

Μα, είσαι σίγουρος; Του Δον Μαρίνο;

ΟΡΑΤΙΟΣ

Μη μ' αναγκάζεις να το πω ξανά. Είπα, του Δον Μαρίνο.

(ξεπροβάλλει από το πλάι η ΜΟΙΡΟΛΕΤΑ 4)

ΜΟΙΡΟΛΕΤΑ 4

Ψιτ, καλέ! Σαπουνόπερα γίναμε! Πάτε παρακάτω!

ΟΡΑΤΙΟΣ

Και τώρα, μπλεγμένος βρέθηκα, σε γάμου υπόσχεση, που τάφος μου θα γίνει.

BIRGINIA

Γάμος; Τι λες τώρα;

ΟΡΑΤΙΟΣ

Υπόσχεση, που μεθυσμένος έδωσα, χωρίς να καταλάβω. Όμως, του γάμου μου τη φορεσιά, στον τάφο μου θα πάρω, αφού, τη δόλια μου καρδιά, εσύ την έχεις κλέψει.

BIRGINIA

Υποσχέθηκες να παντρευτείς τη Μαριάννα;

ΟΡΑΤΙΟΣ

Αυτό είναι τ' όνομά της.

BIRGINIA

Δεν είναι δυνατόν. Θα τρελαθώ!

ΟΡΑΤΙΟΣ

Συγχώρεσέ με!

ΒΙΡΓΙΝΙΑ

Τι να συγχωρήσω; Μα τη Μαριάννα;

(ξεπροβάλλει πάλι από το πλάι η ΜΟΙΡΟΛΕΤΑ 4)

ΜΟΙΡΟΛΕΤΑ 4

Όχι πάλι! Για όνομα...

ΒΙΡΓΙΝΙΑ

Και πώς σκοπεύεις να αποφύγεις τον γάμο, χωρίς να γίνει μακελειό;

ΟΡΑΤΙΟΣ

Αύριο, σαν σουρουπώσει, σ' αυτό εδώ το μέρος, με τον Ευτύχιο θα χτυπηθώ, μέχρι θανάτου.

ΒΙΡΓΙΝΙΑ

Με τον Ευτύχιο; Μονομαχία;

ΟΡΑΤΙΟΣ

Για της Μαριάννας την τιμή.

ΒΙΡΓΙΝΙΑ

Με τον Ευτύχιο. Λοιπόν! Καιρό δεν έχουμε πολύ. Ντορέτα, μοναχούς να μας αφήσεις θέλω. Έχω πράγματα πολλά, με τον Οράτιο να κάνω. Αύριο θ' ανταμώσουμε ξανά. Πήγαινε, τώρα!

ΝΤΟΡΕΤΑ

Αντίο, αδελφέ μου!

ΟΡΑΤΙΟΣ

Αντίο, μονάκριβη αδελφή μου.

(η Ντορέτα φεύγει και ο ΟΡΑΤΙΟΣ κατευθύνεται προς τη ΒΙΡΓΙΝΙΑ με σκοπό να την αγκαλιάσει)

ΟΡΑΤΙΟΣ

Και τώρα, οι δυο μας, και η βραδιά δικιά μας.

ΒΙΡΓΙΝΙΑ

(τραβιέται πίσω και βγάζει το σπαθί της) Τράβα το σπαθί σου! Εμπρός!

ΟΡΑΤΙΟΣ

Μα, δεν καταλαβαίνω. Μήπως σε πρόσβαλλα; Συγγνώμη, να ζητήσω.

ΒΙΡΓΙΝΙΑ

Άσε τα λόγια και συγκεντρώσου! Θα σου δείξω πώς να νικήσεις τον Ευτύχιο. Βγάλε το σπαθί σου!

ΟΡΑΤΙΟΣ

Μα, πώς ξέρεις πώς πολεμά ο Ευτύχιος;

ΒΙΡΓΙΝΙΑ

Εγώ, τον έχω μάθει. Ήμουν και γω μες στην αυλή του, παιδί μικρό, κι η μάνα μου μαγείρισσα. Μέχρι που, κάποια μέρα...

ΟΡΑΤΙΟΣ

Τι έγινε; Σκοτάδι έπεσε στα φωτεινά σου μάτια.

ΒΙΡΓΙΝΙΑ

Ο Δον Μαρίνο θέλησε... Κι εκείνη, του αρνήθηκε. Κι ο άθλιος, στη φυλακή την έκλεισε, δήθεν πως είχε κλέψει, και τον πατέρα μου έδωσε, βράδυ, σε πειρατή τρανό. Εγώ, του ξέφυγα, και από τότε, μέσα στο δάσος ζω. Τώρα, τα ξέρεις όλα.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Δείξε μου, λοιπόν, κι εγώ, εκδίκηση θα πάρω. Του Ευτύχιου τη ζωή, αντάλλαγμα, για το κακό που ο κύρης του έχει κάνει σε σένα, που αγαπάω.

ΒΙΡΓΙΝΙΑ

Το μίσος είναι κακός σύμβουλος. Καλύτερα, με ψυχραιμία και πονηριά, να τον αντιμετωπίσεις. Έλα, να σου δείξω. Κοίτα! Ο Ευτύχιος, στο ξίφος δεν είναι ικανός, εύκολα θα νικήσεις. Αρκεί, τις κινήσεις, που αυτός συνέχεια κάνει, να μάθεις να γνωρίζεις. Μία, από τα δεξιά, δύο, από τα αριστερά, τρίτη, από τα κάτω και εμπρός, και πάλι αυτό το ίδιο. Μία, δύο, τρεις, εμπρός. Πάμε, μαζί!

(ο ΟΡΑΤΙΟΣ ακολουθεί)

ΟΡΑΤΙΟΣ

Κι αν έχει μάθει και τίποτ' άλλο, όσο καιρό έχεις φύγει;

ΒΙΡΓΙΝΙΑ

Δεν το νομίζω πως μπορεί. Αλλά, και έτσι να 'ναι, εύκολα θα τον μάθεις. Αρκεί, με προσοχή, τις πρώτες κινήσεις του, να τις μετρήσεις. Κι έτσι, η σειρά, θα σου 'ναι πια γνωστή. Κι αν, ακόμη, πράγμα σπάνιο, σκεφτεί και κάτι άλλο, τα μάτια του θα παίξει και θα φανερωθεί. Έτσι, θα καταλάβεις, πως το φτωχό του το μυαλό, κάτι θα σου σκαρώσει. Γι' αυτό, μόλις τον δεις, τα μάτια του να παίξει, τραβήξου και αμύνσου. Και κάτι ακόμα. Όλη την ώρα, μίλα του, αυτό τον εκνευρίζει. Και κάτι ακόμη, τελευταίο, μα και πολύ σπουδαίο. Μην του γυρίσεις, ούτε στιγμή, την πλάτη σου γιατί, σαν φίδι θα χτυπήσει. Πες μου πως τα κατάλαβες, ή θες να επαναλάβω;

ΟΡΑΤΙΟΣ

Όλα καλά τα έμαθα, και τη φωνή σου έχω κρατήσει, να μου υπαγορεύει, μες στο μυαλό μου. Μα τώρα, ας τ' αφήσουμε αυτά. Η νύχτα προχωρά και μεις, ίσως για πρώτη και τελευταία μας φορά, μένει να τη χαρούμε. Άλλο μη μου στερείς την τρυφερή σου αγκαλιά, τα χείλια τα μελένια.

(Η ΜΟΙΡΟΛΕΤΑ 4 ξεπροβάλλει με ένα παραβάν και τους καλύπτει καθώς αγκαλιάζονται στο πίσω μέρος της σκηνής)

ΜΟΙΡΟΛΕΤΑ 4

Ααααχ!

(χαμηλώνουν τα φώτα)

ΣΚΗΝΗ 8

ΣΚΗΝΙΚΟ ΠΟΤΑΜΟΣ

(Η ΜΟΙΡΟΛΕΤΑ 1 βγαίνει θλιμμένη)

ΜΟΙΡΟΛΕΤΑ 1

Και να, που φτάσαμε, ξανά, στο ίδιο το σημείο, απ' όπου ξεκινήσαμε. Έφτασε η μέρα, που ο Οράτιος κι ο Ευτύχιος θα διασταυρώσουν τα σπαθιά τους. Ένας απ' τους δυο πρέπει να πεθάνει. Και, δυστυχώς, όλοι μας ξέρουμε ποιος θα 'ναι αυτός.

Τι έλεγα; Α, ναι! *(βγάζει ένα χαρτάκι από τον κόρφο της και απαγγέλει με στόμφο)* Αλίμονο, η γη, στην αγκαλιά της θα δεχτεί το πιο καλό, πιο άξιο κι αγνό μας παλικάρι. Θάλεια, Θάλεια – η μούσα του θεάτρου, ξέρετε – Θάλεια, Θάλεια, μόνο εσύ, τη μοίρα αυτή μπορείς ν' αλλάξεις. Αν, μόνο, έβαζες το τρυφερό σου χέρι...

Αλίμονο! Είναι πολύ αργά! Τους ακούω που έρχονται.

(η ΜΟΙΡΟΛΕΤΑ 1 φεύγει και εμφανίζονται από την άλλη μεριά ο ΟΡΑΤΙΟΣ με τον ΣΤΕΦΑΝΟ και ο ΕΥΤΥΧΙΟΣ με τον ΦΩΤΑΚΗ που παίρνουν θέσεις και ξεκινούν τη μονομαχία όπως ακριβώς στην πρώτη σκηνή, μέχρι το σημείο που ο ΕΥΤΥΧΙΟΣ χτυπά πισώπλατα τον ΟΡΑΤΙΟ)

ΟΡΑΤΙΟΣ

Φυλάξου!

ΕΥΤΥΧΙΟΣ

Την ατιμία, ήρθε η ώρα να πληρώσεις.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Η ατιμία είναι όλη δική σου.

ΕΥΤΥΧΙΟΣ

Δική σου και των παιδιών σου.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Πώς τολμάς να καταριέσαι τα παιδιά μου, άθλιε.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ

Συγγνώμη που παρεμβαίνω κύριε, όμως οφείλω να σας υπενθυμίσω πως δεν έχετε παιδιά ακόμη.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Αχά! Πόσο ανόητος είσαι τελικά!

ΕΥΤΥΧΙΟΣ

Κατάρα στα παιδιά που θα κάνεις και στα δικά τους τα παιδιά.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Κανάγια! Παραδέχεσαι λοιπόν πως δεν θά 'βγεις ζωντανός απ' τη μονομαχία τούτη.

ΕΥΤΥΧΙΟΣ

Εγώ; Είπα εγώ κάτι τέτοιο;

ΟΡΑΤΙΟΣ

Μόλις τώρα.

ΕΥΤΥΧΙΟΣ

Τι λες μωρέ;

ΟΡΑΤΙΟΣ

Εσύ δεν καταράστηκες τα παιδιά και τα εγγόνια μου;

ΕΥΤΥΧΙΟΣ

Ναι.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Άρα, θα ζήσω για να γίνω πατέρας. Άρα, εσύ πεθαίνεις.

ΕΥΤΥΧΙΟΣ

(σταματά) Για στάσου. Μωρέ δίκιο έχει ο τρελός. *(συνεχίζει την ξιφομαχία)*
Άκουρη η κατάρα. Σε σκοτώνω και τελειώνω.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Ούτε στα όνειρά σου!

Τι μάταιο κι ανόητο που είναι όλο τούτο! Δυο άνθρωποι να μάχονται για λόγια της στιγμής!

ΕΥΤΥΧΙΟΣ

Ο λόγος είναι λόγος. Τιμή και καθήκον! Όποιος δίνει το λόγο του οφείλει να τον τηρεί.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Κι αξίζει ο θάνατος, απάντηση να δίνει σε λόγια, αντί ο νους, που ο Θεός μας έδωσε, για να μας ξεχωρίσει απ' τα κοπάδια τ' άλογα;

ΕΥΤΥΧΙΟΣ

Άσε τα ποιήματα και συγκεντρώσου! Δε θέλω να λένε πως έφαγα έναν τρελό.

ΟΡΑΤΙΟΣ

(απαγγέλλει) Καθώς το φεγγάρι το χλωμό ρίχνει βαρύ σκοτάδι, οι λάμπεις απ' τα ξίφη τους λάμπουνε στο... *(αφοπλίζει τον αντίπαλο)* Στέφανε, δεν μπορώ να πω πάλι σκοτάδι.

ΕΥΤΥΧΙΟΣ

(μαζεύει το σπαθί του) Προσπαθείς να με σκοτώσεις με βλακείες; Σταμάτα τα ποιήματα, που να πάρει, κι έλα να σφαχτούμε σαν άνθρωποι, να τελειώνουμε. Έχουμε κι άλλες δουλειές.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Το νιώθω. Αυτή είναι η στιγμή που πλησιάζει, το σκοτάδι να τυλίξει στο μανδύα του τον άτυχο νεκρό. Ποιος απ' τους δυο θα ξαπλωθεί στη γη; Το αίμα άφθονο θα ποτίσει τη γη τη διψασμένη.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ

Κύριε, είπατε δυο φορές γη.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Να πάρει.

ΕΥΤΥΧΙΟΣ

Επιτέλους! Θα βγάλεις το σκασμό να ξιφομαχήσουμε;

ΟΡΑΤΙΟΣ

Ναι, ναι. Συγγνώμη.

ΕΥΤΥΧΙΟΣ

Και σταμάτα να ζητάς συγγνώμη. Να σε σκοτώσω θέλω, όχι να σε κοινωνήσω.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Δίκιο έχεις. Συγγνώ.... εννοώ...

ΕΥΤΥΧΙΟΣ

Θα σου φάω τα συκώτια!

ΟΡΑΤΙΟΣ

(αφοπλίζει τον αντίπαλο και πάει προς το κοινό) Άκου, Στέφανε, αυτό. Για δεξ καιρό που διάλεξε ο Χάρος να με πάρει.... Στέφανε, τι πάει με το “πάρει”;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ

Η Ελένη.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Μη λες βλακείες.

ΦΩΤΑΚΗΣ

Χορτάρι, κύριε.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Για δεξ καιρό που διάλεξε ο Χάρος να με πάρει, τώρα π' ανθίζουν τα βουνά και βγάζει η γη χορτάρι.

ΦΩΤΑΚΗΣ

Καλό μ' ακούγεται.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Μπααα! Ποιος θα έμενε στην αιωνιότητα με τέτοια ατάκα;

ΕΥΤΥΧΙΟΣ

Εμένα, μ' αρέσει.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Επειδή είσαι άξεστος κι αγράμματος.

ΕΥΤΥΧΙΟΣ

Ποιον είπες αγράμματο; Πάρ' την, κάθαρμα!

(ορμάει να καρφώσει τον ΟΡΑΤΙΟ πίσωπλάτα, όμως παρεμβαίνει εγκαίρως η ΒΙΡΓΙΝΙΑ και μπαίνει ανάμεσά τους. Ξιφομαχεί με τον ΕΥΤΥΧΙΟ ενώ, ταυτόχρονα, βάζει τις φωνές στον ΟΡΑΤΙΟ. Μαζί της, έχει μπει και η ΝΤΟΡΕΤΑ, που, με την απειλή του σπαθιού της, ακινητοποιεί το ΦΩΤΑΚΗ)

ΒΙΡΓΙΝΙΑ

Μα, τι κάνεις; Δεν σου είπα να μην του γυρίσεις την πλάτη;

ΟΡΑΤΙΟΣ

Συγγνώμη, παρασύρθηκα από την έμπνευση.

ΕΥΤΥΧΙΟΣ

(σταματά να ξιφομαχεί) Συγγνώμη που ενοχλώ, όμως, εδώ έχουμε μια δουλειά να τελειώσουμε και μας ενοχλείτε.

ΒΙΡΓΙΝΙΑ

Φτύχη, ρούφα τ' αυγό σου!

ΣΤΕΦΑΝΟΣ & ΦΩΤΑΚΗΣ

Φτύχη;

ΕΥΤΥΧΙΟΣ

Πώς με είπες;

ΒΙΡΓΙΝΙΑ

Έλα, τώρα! Δε με θυμάσαι, Φτύχη;

ΕΥΤΥΧΙΟΣ

(περιεργάζεται τη ΒΙΡΓΙΝΙΑ) Βερόνικα;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ & ΦΩΤΑΚΗΣ

Βερόνικα;

ΒΙΡΓΙΝΙΑ

Έτσι, μπράβο! Με θυμήθηκες.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Βερόνικα; Μου είπες ψέματα. Δεν σε λένε Βιργινία;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ & ΦΩΤΑΚΗΣ

Βιργινία;

ΒΙΡΓΙΝΙΑ

(προς τους δύο) Τι θα γίνει με τη χορωδία εκεί πίσω; *(προς τον ΟΡΑΤΙΟ)* Και συ, τι νόμισες; Πως θα ξεκινούσα επανάσταση, χρησιμοποιώντας το πραγματικό μου όνομα; Πού ξανάδες κάτι τέτοιο;

ΟΡΑΤΙΟΣ

Γιατί; Έχω ξαναδεί επανάσταση; Μπορούσες, όμως, να μου το πεις.

ΒΙΡΓΙΝΙΑ

Θα στο έλεγα! Αλλά, δεν πρόλαβα. Πίστεψέ με! Σου λέω την αλήθεια.

ΕΥΤΥΧΙΟΣ

Εμένα, να με συμπαθάτε που θα διακόψω αυτό το ρομαντικό στιγμιότυπο. Βερόνικα, ή καλύτερα, Βιργινία, συλλαμβάνεσαι ως τρομοκράτης. Θα σου συνιστούσα να μην αντισταθείς.

(εμφανίζεται η ΜΑΡΙΑΝΝΑ)

ΜΑΡΙΑΝΝΑ

Να την αφήσεις ήσυχη!

ΦΩΤΑΚΗΣ

Μαριάννα!

ΕΥΤΥΧΙΟΣ

Τι γυρεύεις εσύ, εδώ; Ποιος σου έδωσε έγκριση να βγεις από το σπίτι;

MARIANNA

Την πήρα μόνη μου.

EYTYXIOS

Πώς; Σε μόλυνε λοιπόν αυτή *(δείχνει τη BIPGINIA)*;

MARIANNA

Όχι! Ο έρωτας, με τα καυτά του βέλη, αυτός, πληγή βαθιά μες στην καρδιά μου έσκαψε.

EYTYXIOS

Τι λες;

MARIANNA

Ήμουν τυφλή, Ευτύχη μου, από ζήλεια και θυμό, όταν είπα το ναι στο γάμο αυτόν, που κρασί φτηνό και αίμα ταύρου έδεσαν, για μένα, χωρίς εμένα. Όμως, τι ζωή με περιμένει, με αυτόν τον άνθρωπο *(δείχνει τον OPATIO)*, που ποτέ μου δεν επιθύμησα, όταν, κάτω απ' το παράθυρο της κάμαράς μου της συζυγικής, θα κλαίει, με δάκρυα πικρά, ο άντρας που αγάπησα και πάντα θ' αγαπάω;

EYTYXIOS

Τι; Ποιος είναι αυτός που λες; Μίλα!

ΦΩΤΑΚΗΣ

Εγώ!

EYTYXIOS

Εσύ;

ΦΩΤΑΚΗΣ

Εγώ! Εγώ είμαι ο τυχερός, που η αδελφή σου λέει. Εγώ, που η τύχη θέλησε, άγγελος να με λατρέψει, κι ας είμαι ανίκανος, τέτοια τιμή να έχω.

(πλησιάζει τη MARIANNA και την παίρνει τρυφερά στην αγκαλιά του)

ΕΥΤΥΧΙΟΣ

Μα, τι γίνεται εδώ; Σαν να ζαλίζομαι. Ο Φωτάκης, με την αδερφή μου; Και συ, (προς τον ΟΡΑΤΙΟ) με τη Βερόνικα, που είναι και Βιργινία; Πώς γίνεται; Θέλω να πω...

ΟΡΑΤΙΟΣ

Αλλάζουν οι καιροί, Ευτύχιε. Αν μόνο το θελήσουμε, φτωχοί και πλούσιοι μαζί, στο ίδιο το τραπέζι, θα πίνουν, θα γελούν. Έλα, κοίτα τους! Πόσο ευτυχισμένοι δείχνουν! Βοήθησε την αδελφή σου, που ανάγκη σ' έχει τώρα. Δέξου το γάμο αυτό κι οδήγησέ την, εσύ, νυφούλα.

MARIANNA

Ευτύχη μου, σε παρακαλώ!

ΕΥΤΥΧΙΟΣ

Και ο πατέρας;

BIRGINIA

Ακούστε με! Υπάρχει ένα ξωκλήσι, λίγη ώρα προς το Βορρά. Εκεί, ζει ένας μοναχός, που άγιο τον λένε, από κοντά όσοι τον είδαν. Σ' αυτόν θα πάμε, κρυφά να σας παντρέψει. Θα το δεχτεί, είμαι σίγουρη. Είναι άνθρωπος μ' αγνή καρδιά και θα σας καταλάβει.

ΕΥΤΥΧΙΟΣ

Δεν ξέρω...

ΟΡΑΤΙΟΣ

Έλα, Ευτύχιε! Πάρε το πάνω χέρι! Εσύ είσαι ο άντρας πια, ο πρώτος της γενιάς σου. Ας κάτσουν τα γερόντια μας στην άκρη, να μαλώνουν, σαν τα κοκόρια, αφού γι' αυτό είναι πλασμένοι. Κι ας δώσουμε, εμείς, τα χέρια, καινούρια αρχή να κάνουμε. Έλα, και αν και συ το θες, εγώ, κουμπάρος γίνομαι. Κι έτσι, και του πατέρα σου το χατήρι θα γενεί, αφού κοινό μυστήριο θα κάνουν οι δυο φαμίλιες.

ΕΥΤΥΧΙΟΣ

Μαριάννα, τον αγαπάς;

MARIANNA

Απ' τη ζωή μου, πιο πολύ!

EYTYXIOS

Και συ ρε; Την αγαπάς;

ΦΩΤΑΚΗΣ

Περισσότερο κι από το φως του ήλιου!

EYTYXIOS

(προς τον ΟΡΑΤΙΟ) Έλα, κουμπάρε! Ας δώσουμε τα χέρια!

(ΟΡΑΤΙΟΣ κι EYTYXIOS δίνουν τα χέρια κι αγκαλιάζονται. Εμφανίζεται ο ΤΕΛΕΤΑΡΧΗΣ)

ΤΕΛΕΤΑΡΧΗΣ

Όπα, όπα! Για μια στιγμή! Άλλα λέει το σενάριο! Εσύ *(προς τον Ευτύχιο)* καρφώνεις αυτόν *(δείχνει τον Οράτιο)*, αυτός πέφτει ξερός, *(με νόημα στον Οράτιο)* συμμαζεμένα, εσύ *(στο Στέφανο)* τον κλαις, εγώ τον θάβω, κι αρχίζετε να σκοτώνεστε οι Μαρίνοι με τους Καμίνοους, και ζήσαν αυτοί καλά κι εγώ καλύτερα. Τι δεν καταλαβαίνετε;

BIRGINIA

(προς τον ΟΡΑΤΙΟ) Είμαι πολύ περήφανη για σένα. Μόνο που...

ΟΡΑΤΙΟΣ

Τι είναι;

BIRGINIA

Δεν καταλαβαίνεις; Πρέπει να φύγω. Η ταυτότητά μου αποκαλύφτηκε. Δεν θα μπορώ να κρύβομαι, πια. Η ζωή μου είναι σε κίνδυνο.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Και ποιος θα τολμήσει να πειράξει τη γυναίκα ενός Καμίνο;

BIRGINIA

Εννοείς;

ΟΡΑΤΙΟΣ

(γωνατίζει μπροστά στη ΒΙΡΓΙΝΙΑ) Βιργινία, Βερόνικα, ή όπως αλλιώς σε λένε, δώσε νόημα στη ζωή μου, κι επέτρεψέ μου να υπάρχω δίπλα σου, σαν ίσος προς ίσον, σύντροφος στη ζωή.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ

Είπατε δυο φορές ζωή.

ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ

Σκάσε, Στέφανε.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ

Σκάω.

ΤΕΛΕΤΑΡΧΗΣ

Μα, τι λέτε;

ΟΡΑΤΙΟΣ

Λοιπόν; Δέχεσαι να γίνεις γυναίκα μου;

ΒΙΡΓΙΝΙΑ

Δέχομαι!

(το ζευγάρι αγκαλιάζεται και όλοι σπεύδουν να τους συγχαρούν εκτός από τον ΤΕΛΕΤΑΡΧΗ)

ΤΕΛΕΤΑΡΧΗΣ

Δεν είναι σωστά πράγματα αυτά! Δεν μπορούν, δούλοι κι αφεντάδες, να γίνουν ένα! Αυτό είναι ενάντια στο θέλημα του Θεού! Μ' ακούτε; Μα γιατί δεν με ακούει κανείς;

ΒΙΡΓΙΝΙΑ

Και τα κορίτσια μου; Οι Απελευθερώτριες; Δεν μπορώ να τις εγκαταλείψω!

ΟΡΑΤΙΟΣ

Όχι. Κάτι τέτοιο, δεν ειν' σωστό.

BIRGINIA

Τι θα κάνω;

ΕΥΤΥΧΙΟΣ

Μπορούμε να τις εξορίσουμε!

(Η BIRGINIA και ο ΟΡΑΤΙΟΣ τον κοιτούν επιτιμητικά)

ΕΥΤΥΧΙΟΣ

Κοτσάνα, ε;

ΦΩΤΑΚΗΣ

Να κάνουμε το δάσος προστατευόμενη ζώνη, για να μην μπαίνει κανείς. Έτσι, δεν θα κινδυνεύουν.

BIRGINIA

Γυναίκες είναι, όχι πάπιες.

ΤΕΛΕΤΑΡΧΗΣ

Να τις στείλουμε στην Ιερά Εξέταση! Είναι άνθρωποι με κατανόηση και ευγένεια.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ

Να δημιουργήσουμε ένα γυναικείο στρατιωτικό σώμα! Κάτι σαν τους Σωματοφύλακες!

BIRGINIA

Είμαστε ενάντια στον πόλεμο.

MARIANNA

Θα μπορούσαν να σχηματίσουν μια λέσχη πολιτικής αναζήτησης και διαλόγου.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Πολύ ωραία ιδέα! Και πρωτότυπη!

BIRGINIA

Μ' αρέσει! Και έτσι, θα δημιουργηθούν οι συνθήκες για σταδιακή ανατροπή του κατεστημένου.

ΤΕΛΕΤΑΡΧΗΣ

Αυτό είναι αναρχία!

BIPGINIA

Με απώτερο σκοπό τη δημιουργία μιας κοινωνίας με ίσα δικαιώματα για όλους. Μιας κοινωνίας όπου...

ΕΥΤΥΧΙΟΣ

Συγγνώμη που διακόπτω, αλλά η ώρα περνά και έχω αρχίσει να πεινάω.

BIPGINIA

Με συγχωρείτε. Παρασύρθηκα από τον ενθουσιασμό μου. Όμως...

ΟΡΑΤΙΟΣ

Τι είναι;

BIPGINIA

Ποιος θα επιτρέψει τη δημιουργία μιας τέτοιας λέσχης; Ο δικαστής θα την κηρύξει παράνομη.

ΟΡΑΤΙΟΣ

Όχι, αν δεν καταλάβει τους σκοπούς της.

ΕΥΤΥΧΙΟΣ

Και με τις κατάλληλες... διαβεβαιώσεις.

ΤΕΛΕΤΑΡΧΗΣ

Αυτό είναι ανέντιμο. Αίσχος!

ΕΥΤΥΧΙΟΣ

(προς τον ΟΡΑΤΙΟ) Και με το χοιρομέρι του πατέρα σου!

ΟΡΑΤΙΟΣ

Και το κρασί του πατέρα σου!

(γελάνε όλοι μαζί ενώ ο ΟΡΑΤΙΟΣ στρέφεται προς τη BIPGINIA)

Μπορείς λοιπόν να ξεκινήσεις την... πώς να την πούμε...

ΝΤΟΡΕΤΑ

Φιλαθλητική Ένωση Γυναικών! Τι λες; Σ' αρέσει;

ΒΙΡΓΙΝΙΑ

Καλό ακούγεται!

ΝΤΟΡΕΤΑ

Και θα διοργανώνουμε και συναυλίες. Θα φέρω τους Μετάλικους. Γουστάρω...

Και τους Κυλιόμενους Λίθους...

(Αποχωρούν σαν μια χαρούμενη παρέα. Μένει μόνο ο ΤΕΛΕΤΑΡΧΗΣ. Μπαίνει ο ΕΡΓΑΤΗΣ 2 που σκουπίζει)

ΤΕΛΕΤΑΡΧΗΣ

Και τώρα; Τι θ' απογίνω εγώ; Κοτζάμ παραγγελία, εκατό γνήσια ιταλικά φέρετρα, από την Κίνα. Πού θα τα πουλήσω; Η βεντέτα ήταν μια επενδυτική ευκαιρία... Θεέ μου! Τώρα; *(προς το κοινό)* Εσείς; Δεν θα θέλατε ένα φερετράκι;

ΕΡΓΑΤΗΣ 2

Κύριος! Τελειώσαμε. Πρέπει να αδειάσετε τη σκηνή!

ΤΕΛΕΤΑΡΧΗΣ

Δύο φέρετρα στην τιμή του ενός! Μοναδική ευκαιρία. Επενδύστε στο μέλλον με σιγουριά!

ΕΡΓΑΤΗΣ 2

Τελείωνε, φιλαράκι *(τον σπρώχνει προς την έξοδο)*. Σχολάσαμε!

ΤΕΛΕΤΑΡΧΗΣ

(ξεγλιστρά και απευθύνεται στο κοινό) Εσείς! Ένα φερετράκι; Ένα δώρο στην πεθερά σας; Για τα γενέθλιά της! *(κοντοστέκεται σαν να του ήρθε ιδέα)* *(γυρίζει προς την μεριά που έφυγαν τα ζευγάρια)* Σταθείτε! Αναλαμβάνουμε και δεξιώσεις γάμων! Πάρτυ γενεθλίων! Καλέ, και κλόουν έχουμε! *(φεύγει)*

ΕΡΓΑΤΗΣ 2

Μήτσο! Κλείσε!

ΕΡΓΑΤΗΣ 1

(ακούγεται από τα παρασκήνια) Έγινε!

(κλείνουν τα φώτα)

ΤΕΛΟΣ